ΕΤΟΣ Ε΄. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1910 ΑΡΙΘ 227

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκλου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΕΡΑΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΣΧΙΣΜΑ

Ἐπειδὴ σήμερον πολὺς γίνεται λόγος περὶ συνεννοήσεως μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐξάρχου τῶν Βουλγάρων πρὸς κοινὴν σύμπραξιν ὑπὲρ τῶν καταδιωκομένων ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν, καὶ ἐπειδὴ πολλὰ λέγονται καὶ περὶ ἄρσεως τοῦ σχίσματος, διὰ τοῦτο λίαν ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς Κυπρίοις καὶ παντὶ τῷ ἐνδιαφερομένῳ διὰ βραχέων ποῖος ὁ Βουλγαρικὸς λαός, ποῖαι αἱ πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν διαθέσεις του καὶ τίς ἡ αἰτία τοῦ σχίσματος.

Οἱ Βούλγαροι κατοικοῦντες κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους παρὰ τὸν Βόλγαν ποταμὸν τῆς Ρωσσίας, ἐπέδραμον περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε΄ μ. Χρ. αἰῶνος καὶ κατῴκησαν εἰς τὴν Κάτω Μυσίαν, ἥτις ἐκ τοῦ ὀνόματός των ὠνομάσθη Βουλγαρία. Ἔκτοτε οἱ Βούλγαροι ὑπῆρξαν ὁ σπουδαιότερος τοῦ Ἑλλην. ἐχθρός. Ἐπὶ πέντε περίπου αἰῶνας ἐμάχοντο κατὰ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους νικῶντες καὶ νικώμενοι μέχρις οὗ τῷ 1018 κατετρόπωσεν καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς ὁριστικῶς ὁ Βασίλειος, ὁ ἐπονομασθεὶς Βουλγαροκτόνος. Οἱ Βούλγαροι ἐδιδάχθησαν καὶ ἀπεδέχθησαν τὸν χριστιανισμὸν ὑπὸ δύο Ἑλλήνων μοναχῶν τοῦ Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, τῷ 864, οἵτινες, ἐφευρόντες δι' αὐτοὺς ἀλφάβητον, μετέφρασαν τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ἀπὸ τοῦ 1018 μέχρι Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἤτοι περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ΄ αἰῶνος, ἦσαν ὑποτεταγμένοι εἰς τὸ Βυζαντιακὸν κράτος. Ἐπὶ Ἰσαακίου ἐπαναστατήσαντες, ἵδρυσαν ἀνεξάρτητον βασίλειον μέχρι τοῦ 1836, ὅτε ὑπετάγησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μουρὰτ τοῦ Α΄. Ἔκτοτε ἔζων ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν ὑποφέροντες αὐτὸν κτηνωδῶς—ἀπολέσαντες τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν συνείδησιν· τοιοῦτον βίον ἔζων μέχρι τῶν μέσων τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνος, ὅτε ἤρχισαν, τῇ ὑποκινήσει βεβαίως τῆς Ρωσσίας, νὰ ζητῶσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἴσα μετὰ τῶν Ἑλλήνων δικαιώματα, πρὶν ἢ σκεφθῶσι παντάπασι περὶ πολιτικῆς τοιαύτης. Ἐπισήμως ἤρχισαν αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν τῷ 1858. Κατ' ἀρχὰς αἱ ἀπαιτήσεις των ἦσαν νὰ ἐκλέγωσιν οἱ ἴδιοι τοὺς ἀρχιερεῖς των καὶ νὰ ἔχωσι ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν Κέντρον. Ὀλίγον ὅμως κατ' ὀλίγον ὁ κύκλος τῶν ἀξιώσεων των ηὐρύνετο. Διϊσχυρίζοντο δὲ ὅτι ἡ Θρᾴκη μέχρι τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὡς καὶ ἡ Μακεδονία ὅλη, ἦσαν Βουλγαρικαί, διότι τὸ κράτος τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ἦτο Σλαυικόν, ὁ δὲ Μ. Ἀλέξανδρος Βούλγαρος. Ἡ Μ. Ἐκκλησία ἔκαμε δικαίας τινὰς παραχωρήσεις, οἷον τὸν διορισμὸν ἐπισκόπων Βουλγάρων ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ καὶ τὴν τέλεσιν τῶν ἱερῶν τελετῶν Βουλγαριστὶ εἰς πληθυσμοὺς καθαρῶς βουλγαρικούς· ἀλλ' οἱ Βούλγαροι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθίσταντο ἀπαιτητικώτεροι. Ἡ Πύλη, τῇ πιέσει τῆς Ρωσσίας, ἔκλινε πάντοτε ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Τῇ 3 Οκτωβρίου 1867 ἔστειλεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα δύο σχέδια λύσεως τοῦ Βουλγαρ. ζητήματος. Διὰ τῶν σχεδίων τούτων ἀνεγνωρίζετο Ἀρχιεπίσκοπος Βούλγαρος ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ἰδίας συνόδου· ἐδίδετο τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὅπου ὑπῆρχον κάτοικοι Βούλγαροι νὰ ἐκλέγωσιν ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, οἵτινες νὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιεπίσκοπον· οἱ δὲ Βούλγαροι Μητροπολῖται καὶ ἐπίσκοποι νὰ μένωσιν ἐντὸς πόλεων καὶ κωμοπόλεων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχουσιν ἕδρας οἱ Μητροπολῖται τοῦ Πατριαρχείου. Το Πατριαρχεῖον συνεδριάσαν καὶ μελετῆσαν τὰ δύο σχέδια καὶ εὑρὸν αὐτὰ ἀντικανονικά, διότι διὰ τούτων ἱδρύετο Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία ἄνευ ὁρίων, ἀπέρριψε μὲν αὐτά, ἐξεπόνησεν ὅμως ἴδιον σχέδιον χάριν συνδιαλλαγῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπετρέπετο εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐκλέγωσιν Ἀρχιερεῖς εἰς πάσας τὰς καθαρῶς Βουλγαρικὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ἐξάρχου ἐκλεγομένου ὑπὸ Ἀρχιερέων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Βουλγαρικοῦ θέματος μετὰ μετοχίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς ὃ νὰ διαμένῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐξάρχου, καὶ αὐτὸς ὁ Ἔξαρχος ἐν ἀνάγκῃ, τῇ προηγουμένῃ ἀδείᾳ τοῦ Πατριάρχου, ὡς συμβαίνει καὶ διὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Καὶ ὅμως αἱ παραχωρήσεις αὗται δὲν ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, διότι ἡ Μακεδονία δὲν ἀνεγνωρίσθη Βουλγαρική.

Τῷ 1870 τὸ Πατριαρχεῖον συνεκάλεσε σύνοδον εἰς ἣν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Τὸ πόρισμα τῆς συνόδου ταύτης ἐστάλη εἰς τὴν Πύλην, ἥτις παρεδέχθη τὰς ἀποφάσεις της καὶ ἐξέδωκε φιρμάνιον ἐπικυροῦν αὐτάς. Ἡ Ρωσσία τότε ἐπέβη φανερὰ διὰ τοῦ πρέσβεως αὐτῆς Ἰγνάτιεφ ἠνάγκασε τὴν Πύλην, καὶ μετά τινας ἡμέρας, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1870, ἐξέδωκε νέον φιρμάνιον, ἀναγνωρίζον Ἐκκλησίαν Βουλγαρικὴν καὶ ἔξαρχον ἐδρεύοντα ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Πατριάρχου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὴν ἄδικον ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Σουλτάνου, ἀλλ' ἡ Τουρκία δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰς διαμαρτυρίας αὐτῆς· τοὐναντίον μάλιστα ἐφαίνετο ἐνδοτικωτέρα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Βουλγάρων, οἵτινες ἕνεκα τούτου καὶ ἀποθρασυνθέντες, ἐδείκνυντο ἀπαιτητικώτεροι. Τότε ὁ Πατριάρχης ἠναγκάσθη τῇ 11 Ἰουνίου 1871 νὰ δώσῃ τὴν παραίτησιν του. Τρεῖς περίπου μῆνας μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ σθεναροῦ Γρηγορίου, ἐξελέγη πατριάρχης ὁ Ἄνθιμος, ὅστις συνεκάλεσε σύνοδον ἐν Κων)πόλει τῇ 15 Ἰανουαρίου 1872. Ἡ σύνοδος αὕτη εἰς ἣν ἔλαβον μέρος τέσσαρες Πατριάρχαι καὶ δέκα ὀκτὼ Μητροπολῖται, καθῄρεσε καὶ ἀφῄρεσε τοὺς παρανομήσαντας Ἀρχιερεῖς. Οἱ καθαιρεθέντες συνῆλθον καὶ ἐξέλεξαν ἔξαρχον, τὸν ὁποῖον ἡ σύνοδος καθῄρεσε τῇ 13 Μαΐου.

Τα πράγματα τότε ἐπεδεινώθησαν ἔτι περισσότερον καὶ ὁ Ἄνθιμος ἠναγκάσθη νὰ συγκαλέσῃ Σύνοδον τῶν ἐν Τουρκίᾳ Πατριαρχείων καὶ τοῦ Ἀρχιεπ. Κύπρου· οὗτοι ἔσπευσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Μ. Ἐκλησίας καὶ τῇ 19 Αὐγούστου τοῦ 1872 μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ πρώτη συνεδρία, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας (τοῦ Ἱεροσολύμων Κυρίλλου μὴ λαβόντος μερος, πεισθέντος ὑπὸ τῆς Ρωσσίας) τοῦ Ἀρχιεπ. Κύπρου, ἐξ εἴκοσι καὶ τεσσάρων Μητροπολιτῶν, δώδεκα ἀρχιμανδριτῶν καὶ τῶν ἐν Κων)πόλει ἀντιπροσώπων τοῦ Ἄθω καὶ τοῦ Σινᾶ. Ἡ σύνοδος ἀπεφάσισε μετὰ συνδιάσκεψιν νὰ κηρύξῃ τοὺς Βουλγάρους σχισματικούς, ὡς ἀντικανονικῶς πολιτευθέντας καὶ εἰς τὴν γ΄ αὐτῆς συνεδρίαν ἀνεγνωσθεὶς ὁ ὅρος τοῦ σχίσματος τὸν ὁποῖον βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ δ΄ σελίδι, ἐπεκυρώθη καὶ ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος. Ἔκτοτε οἱ βούλγαροι μένουν ἀποκεχωρισμένοι ἀπὸ τῆς Μ Ἐκκλησίας καταδιώκοντες ἀμελίκτως τήν τε Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν. Οἱ ἁπανταχοῦ δὲ Ἕλληνες πρέπει να μάθωσιν ὅτι, οἱ μεγαλήτεροι ἐχθροὶ σήμερον τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι οἱ Τοῦρκοι ἀλλ' οἱ Βούλγαροι καὶ πρέπει νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον Βούλγαρος νὰ γίνῃ ποτὲ φίλος τῆς Ἑλλάδος· ἂν δὲ ὁ Ἔξαρχος ζητεῖ σήμερον συνεργασίαν μετὰ τοῦ Πατριάρχου, τοῦτο εἶναι πολιτικὸν τέχνασμα διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Τούρκους, ὅτι, ἂν θέλῃ δύναται νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατ' αὐτῶν. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μωρὸς ὁ Ἕλλην ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐπίστευεν καὶ μίαν μόνον στιγμήν, ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ Βούλγαροι νὰ συμμαχήσωσιν μετὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς ὠφέλειαν ἡμῶν. Τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν Βουλγάρων εἶναι νὰ ἱδρύσωσιν, βασίλειον μετὰ τῆς Μακεδονίας καὶ μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἤτοι ἢ Βούλγαροι ἢ Ἕλληνες· μέσον τι δὲν ὑπάρχει· τὸ δὲ σχίσμα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως πάντων ἐκείνων, οἵτινες ὑπέγραψαν τὸν ὅρον τοῦ σχίσματος, οὔτε δικαιοῦται ὁ Ἰωακείμ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τούτων νὰ ἔλθῃ εἰς οἱανδήποτε ἐπίσημον συνεννόησιν. Ἡ ἄρσις τοῦ σχίσματος ἄνευ τῆς μετανοίας τῶν σχισματικῶν εἶνε καταστροφὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ἠθικὴ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν κατάπτωσις.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤ. ΧΩΡΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ζ΄.

Ὡς πρὸς τὸν ἐξ 9 800 λιρῶν ὑποτελικὸν καλούμενον φόρον τῆς Κύπρου, τὸν ἀπομυζῶντα κατ' ἔτος οὕτω τεράστιον ποσὸν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον ἂν ὑπὲρ ταύτης διετίθετο θὰ ἐπλήρου μέγα μέρος τῶν ποικιλωνύμων αὐτῆς ἀναγκῶν, δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς:

Α΄) Δὲν ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ **πραγματικὸν** ὑπὲρ τὰς δαπάνας πλεόνασμα τῶν προσόδων ἐπὶ Τουρκοκρατίας, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς προσθήκης τῆς συνθήκης (1 Ἰουλίου 1878) ἀνελάμβανεν ἡ Ἀγγλία νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν Πύλην (England will pay to the Porte whatever is the present excess of revenue over expenditure in the island. Β΄) τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 92800 λιρῶν **δὲν πληρώνεται πρὸς τὴν Πύλην** ὡς ἀνακριβῶς πρὸ τετραετίας οἱ «Οἰκονομολογ. Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἔγραψαν ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τοῦ 1855. Γ΄) Ἐνῷ ἡ πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τούτου ἦτο ὑποχρέωσις ἀτομικὴ τῆς Ἀγγλίας. [England will pay (annex of july 1878)], **ὑποβάλλεται ὅλως αὐθαιρέτως εἰς ταύτην ἡ Κύπρος**, ἥτις οὐδέποτε ἠρωτήθη, ὡς ἀνωμολόγει τῷ 1893 καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἀπαντῶν ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Λάϋτον. Δ΄) τὸ ποσὸν τοῦτο **βαρύνει τὸ 1)3 (πρὶν τὸ ἥμισυ) τῶν προσόδων** πτωχῆς χώρας, τόσον αὐθαιρέτως, ἀστόργως καταπληκτικῶς οὕτω ὑποβαλλομένης εἰς πληρωμὴν ὑποχρεώσεως ξένων παρὰ τὰς πολυειδεῖς καὶ κατεπειγούσας τῆς χώρας ἀνάγκας.

* * *

Ὡς πρὸς τὸ Α΄ ζήτημα, τοῦ καθορισμοῦ δηλαδὴ τοῦ ὑπὲρ τὰς δαπάνας πλεονάσματος τῶν προσόδων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τῆς συνθήκης τοῦ 1878 ὡς βάσις τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πλεονάσματος ἐλήφθησαν τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως (1873—1887 συμπεριλαμβανομένου) (the excess to be calculated upon and determined by the average of the last years...) Οἱ λογαριασμοὶ ἐγένοντο ἐσπευσμένως καὶ οὐχὶ μετ' ἀκριβείας. Οἱ γενόμενοι ὑπολογισμοὶ ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους παρέσχε τὰς γνώσεις καὶ τὰ φῶτά του (!) ὁ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ Α΄ γραμματεύς, ὃν ἀμείβουσα κατόπιν διὰ τὰς ὑπηρεσίας του ἡ νέα κυβέρνησις, ἐμισθοδότει μὲ 150 λίρας ἐτησίως, ἐνῷ ὁ μισθὸς τῆς θέσεως του ἦτο ὡρισμένος εἰς 90 λίρας, οἱ γενόμενοι ὑπολογισμοὶ λέγομεν ἐκεῖνοι ἀνεβίβαζον τὰς προσόδους τῆς ἀπὸ τοῦ 1873—1877, συμπεριλαμβανομένου, περιόδου εἰς 83,950,051 γρ. Ἀφαιρουμένου δ' ἐκ τούτων δι' ἔξοδα κ.λ. τοῦ ποσοῦ 19,645,105 γρ ἐπέμεναν διὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη τῆς Τουρκοκρατίας γρ. 64.304,946 γρ. ἤτοι δι' ἕκαστον ἔτος 12,860,989 γρ., ἐξ οὗ ἀφαιρουμένου τοῦ δι' ἔξοδα στρατοῦ κ.λ. ποσοῦ τοῦ 1.739.037 γροσίων ἀπέμενε περίσσευμα 16,121,952 κατ' ἔτος, ἅτινα, ὑπολογισθείσης πρὸς 120 γρ. τῆς λίρας, ἀνέρχονται εἰς 92.980 λίρας.

Εἰς τοὺς λ/σμοὺς τούτους ἐκτὸς ἄλλου εἰσεχώρησε καὶ τὸ λάθος τοῦ καϊμέ. Κατα τὸ 1876 καὶ 1877 ὅλαι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο εἰς **καϊμέν**, ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ λίρα δέον νὰ λογισθῇ οὐχὶ πρὸς 120 γρόσια ἀλλὰ πρὸς 220, διὰ τὰ ἐν λόγῳ δύο ἔτη προκύπτει τεραστία πράγματι διαφορά. Ἐν γένει, ὅταν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ γενόμενα λάθη, τὸ ὑπὲρ τὰς δαπάνας ἀληθὲς πλεόνασμα τῶν προσόδων δύναται νὰ ὑποβιβασθῇ ἀπὸ 92680 λίρας εἰς 66229. Περὶ τοῦ ἐσφαλμένου τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν κάμνουσι μνείαν τὰ ὑπομνήματα τοῦ 1881 καὶ τοῦ 1895. Ὑπάρχουσιν ἄλλοι θεωροῦντες, ὅτι, ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, τὸ ἀνευρεθὲν ὡς περίσσευμα ποσὸν ἦτο **οὐχὶ τὸ περίσσευμα, ἀλλὰ τὸ ὅλον τῶν προσόδων**, ἂν ληφθῇ δηλαδὴ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ πέντε τελευταῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἔτη ἦσαν ἐξαιρετικῶς εὔφορα καὶ ἂν ζητηθῶσι τὰ ἀπὸ τοῦ 1868—1872, συμπεριλαμβανομένου, βιβλία τῶν Κυπριακῶν προσόδων. Φαίνεται ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις εὐφόρων ἐτῶν συμπίπτει νὰ ἦνε εἰς βάρος καὶ ζημίαν τῆς Κύπρου. Εἰς δύο τοὐλάχιστον περιπτώσεις περίοδος εὐφόρων ἐτῶν ἔβλαψε τὴν Κύπρον. Καὶ πολὺ δικαίως μετ' ἀγανακτήσεως τὸ ἐνθυμεῖτο ἔν τινι ἀγορεύσει του ἐν τῇ Κυπριακῇ Βουλῇ ὁ κ. Κυριακίδης, λέγων «Φαίνεται ὅτι τὰ εὔφορα ἔτη κατέστρεψαν τὴν νῆσον εἰς δύο περιστάσεις. Καὶ ἡ μὲν μία ἦνε ἐκείνη, καθ' ἣν ἐλήφθησαν ὡς βάσις τῶν εἰσόδων τῆς Κύπρου, ὅπως ὁρισθῇ ἡ πρὸς τὴν Πύλην πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ, τὰ 5 τελευταῖα ἔτη τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἡ δὲ ἑτέρα ἦνε ἡ σημερινή. Καὶ τώρα, ὁπότε δηλ. ἐπρόκειτο νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα καὶ νὰ παγιωθῇ τὸ ποσὸν τῶν 50 χιλ. λιρῶν ἠκολούθησαν ἔτη εὐφορίας, ἅτινα παρουσίασαν περισσεύματα, ἀλλὰ περισσεύματα φαινομενικὰ καὶ οὐχὶ πραγματικά.»

* * *

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 92800 λιρῶν δὲν πληρώνεται τῇ Τουρκίᾳ ἀλλὰ διατίθεται διὰ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τοῦ 1855, σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς.

Εὑρισκομένη ἡ Τουρκία εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν ἐδανείσθη παρὰ διαφόρων κεφαλαιούχων 5,000,000 λίρ. μὲ τόκον 4% καὶ μὲ 1% χρεωλύσιον, τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἀλληλεγγύως ἐγγυηθεισῶν τὸν τόκον τοῦ ῥηθέντος δανείου. Ὅταν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ βουλῇ ὑπεβλήθη ἡ σύμβασις τοῦ δανείου πολλοὶ προβλέποντες τὴν Τουρκικὴν ἀδυναμίαν καὶ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας ἐζήτησαν τὴν ἀπόρριψιν, θεωροῦντες ὅτι τὸ δάνειον ἐκεῖνο ἦτο «χρηματικὴ ἐπικουρία μεταπεποιημένη». Ὁ Δισραέλης δυσπιστῶν πρὸς τὰς προσόδους τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐθεώρησε τὴν σύμβασιν ἐπικίνδυνον· ὁ Πάλμερστον ὅμως ἀναλογιζόμενος τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως ἐκείνης πολιτικὰς ὠφελείας, ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν. Ἡ σύμβασις ἐπολεμήθη ὑπὸ πολλῶν μετὰ πείσματος καί, τεθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ζητήματος ἐμπιστοσύνης, μόλις αὕτη κατώρθωσε νὰ νικήσῃ διὰ πλειονοψηφίας τριῶν ψήφων, 135 ὑπερψηφισάντων ἐναντίον 132 καταψηφισάντων.

Οἱ πολεμήσαντες τὴν σύμβασιν, δυσπιστοῦντες πρὸς τὰς Τουρκικὰς προσόδους καὶ τὴν Τουρκικὴν ἀκρίβειαν, ἔβλεπον μετὰ ταῦτα ὅτι εὑρίσκοντο ἐν τῷ δικαίῳ. οὐχ ἧττον ὅμως ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς τουρκίας ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς ἡ Ἀγγλία δὲν ἐζημιώθη τίποτε. Τὰ χρήματα τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν ἱδρώτων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διετέθησαν πρὸς κάλυψιν τῆς ζημίας. Καὶ ἐκ τῆς παρακρατήσεως τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν πληρωτέων κυπριακῶν χρημάτων ὠφελήθη καὶ ὠφελεῖται οὕτω καὶ ἡ Γαλλία.

ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ ΕΡΑΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

Ὅταν δηλαδὴ ἡ Τουρκία ἠρνήθη νὰ πληρώσῃ τοῦ δανείου ἐκείνου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τόκου καὶ χρεωλυσίου (ἅτινα ἐπεβάρυναν τὰς τουρκικὰς προσόδους, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ αἰγυπτιακοῦ φόρου καὶ τὰς τελωνειακὰς προσόδους, Σμύρνης καὶ Συρίας) ἐθεωρήθη ὡς μᾶλλον πρόχειρον μέσον ἀποφυγῆς τῆς ζημίας καὶ κάλυψιν τοῦ πληρωθέντος ποσοῦ, τὸ νὰ κατάσχουν τὸ εἰς τὴν τουρκίαν πληρωτέον ποσὸν τοῦ Κυπριακοῦ φόρου, ὅπερ διαρκουσῶν τῶν διαπραγματεύσεων ἀνῆλθεν εἰς £306,300. Ὁ Σαλισβουρῆς ἐτηλεγράφει τῷ 1879 πρὸς τὸν Layard «πᾶν χρέος τῆς Πύλης πρὸς τὴν Ἀγγλίαν θεωρητέον ὡς πρῶτος ἀπαιτητὴς τοῦ πλεονάσματος» ὁ δὲ Γράνβιλ τῷ 1881 ἐδήλου ὅτι «ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔλαβε τὴν γνωμοδότησιν ὅτι δικαιοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ περίσσευμα τῆς Κύπου ὡς μέρος τῶν προσόδων τῆς τουρκίας... καὶ δὲν δικαιοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τῇ Πύλῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκχωρήσῃ τοῦτο εἰς νεωτέρους δανειστάς». Καὶ τὸ ποσὸν τῶν 92800 λιρῶν ὅπερ τόσον ἀδίκως ἐπιβαρύνει ἐτησίως τὰς προσόδους τῆς Κύπρου, χρησιμοποιεῖται τακτικῶς ἔκτοτε πρὸς κάλυψιν τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν τῆς ἐγγυήσεως Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ὠφελουμένης οὕτω ἑκατέρας κατ' ἔτος, £41000, καθότι μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ αἰγυπτιακοῦ φόρου (72 χιλ. λιρῶν) ὑπελογίσθη ὅτι ὑπελείποντο πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ἐκείνης τοῦ δανείου τοῦ 1855 ὑποχρεώσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας £82000 ἐτησίως. Ἠδύναντο αἱ £82000 νὰ ἐξευρεθῶσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων Σμύρνης καὶ Συρίας, καθότι ὁ τόκος ὡς καὶ τὸ χρεωλύσιον ἦσαν ἠσφαλισμένα διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ φόρου καὶ τῶν τελων. εἰσπράξεων Σμύρνης καὶ Συρίας, ἐθεωρήθη ὅμως εὐκολώτερον καὶ μᾶλλον πρόχειρον πρὸς κάλυψιν τοῦ ποσοῦ ἐκείνου νὰ χρησιμοποιῶνται τὰ χρήματα τῶν βαρέως φορολογουμένων Κυπρίων διὰ νὰ ὠφελῆται ἐτησίως ἡ Ἀγγλία £ 41 χιλ., ἐπίσης £41 χιλ. καὶ ἡ Γαλλία.

Τὸ μετὰ τὰς 8200 λίρας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν £92800 ποσὸν ἐξ 11000 λιρῶν περίπου, κρατεῖται ὡς χρεωλύσιον, ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἐπληρώθησαν καὶ £24803 διὰ λύτρα κάποιων Ἐγγλέζων (Σύντζ καὶ Σούτερ) συλληφθέντων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ὑπὸ λῃστῶν.

Ἡ Τουρκία λοιπὸν ἐκ τῶν £92800 τῶν ἐτησίως πληρωνομένων ὑπὸ τῶν Κυπρίων δὲν λαμβάνει οὐδὲ ὀβολόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον ζήτημα, τῆς ὑπὸ τῆς Κύπρου ἐδηλ. πληρωμῆς τῶν £92 χιλ, αἵτινες ἐκανονίσθησαν, ἄνευ συμμετοχῆς τῶν Κυπρίων καὶ ἄνευ τῆς ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τούτων πληρωμὴν συγκαταθέσεως αὐτῶν, ὡς περίσσευμα τῶν προσόδων ὑπὲρ τὰς δαπάνας, ἐνῷ ἡ πληρωμὴ τοῦ ῥηθέντος τούτου ποσοῦ τῶν 92800 λιρῶν ἦνε ὑποχρέωσις ἀτομικὴ τῆς Ἀγγλίας, θὰ ὁμιλήσωμεν ἀμέσως κατωτέρω.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Μετὰ τὴν ἐν Τρικώμῳ διήμερον πατριωτικὴν μυσταγωγίαν, μετὰ τὴν ἐν Γύψῳ πανημέριον ἐθνικὴν ἑορτήν, ἐν Λευκονίκῳ ἐτελέσαμεν τριήμερον πανήγυριν ἐθνικήν, καὶ οἱ προοδευτικώτατοι κάτοικοι μετὰ τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν τοῦ ἀλωνισμοῦ, τῆς λικμίσεως, τῆς δεκατεύσεως, τῆς μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ σίτου, ἢ τοῦ ἀχύρου ὑπὸ καυστικώτατον θερινὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ πρώτου λυκόφωτος μέχρι τῆς παντελοῦς δύσεως τοῦ ἡλίου, ἀθρόοι προσήρχοντο εἰς τὸν εὐρὺν περίβολον τοῦ Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 11ης καὶ πέραν ἑσπερινῆς ὥρας πρὸς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἔξαρσιν καὶ ψυχαγωγίαν.

Ὁ περίβολος τοῦ ναοῦ ἐπληροῦτο καθ' ἑκάστην ἑσπέραν κόσμου πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς γένους καὶ μετὰ παραδειγματικῆς εὐκοσμίας καὶ θρησκευτικῆς εὐλαβείας παρηκολούθουν πάντας τὰς ἑσπερινὰς πατριωτικὰς ἑορτάς. Ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος μετὰ τὴν πρώτην πατριωτικὴν διάλεξιν περὶ τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, τὴν δευτέραν ἑσπέραν ἀνέπτυξε ἐν ἁπλῇ καὶ εἰς πάντας καταληπτῇ γλώσσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς πατρίδος, τὴν πρώτην γένεσιν τῆς ἰδέας ταύτης παρ' Ἕλλησι καὶ τὴν ἀνυπολόγιστον ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐν πᾶσι πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος· ἐξῆρε τὴν Ἑλληνικὴν φιλοπατρίαν, οἵα οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἀπαντᾷ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, εἰμὴ ὅπου, τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνεζωογόνησε καὶ ἐξήγειρε τὰ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῆς θείας πνοῆς ἐναποτεθειμένα ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ συναισθήματα. Κατὰ τὴν τρίτην ἑσπερίδα ὡμίλησε περὶ ἐργασίας, συνεταιρισμοῦ, καὶ ἀποταμιεύσεως παρὰ τοῖς ἀγρόταις καὶ κατέδειξε τίνι τρόπῳ ἡ νεολαία ἰδίᾳ ἡ ἀγροτικὴ δύναται νὰ εὐημερήσῃ διὰ τῆς φιλοπονίας, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς περὶ τὰ γεωργικὰ ἔργα πεφωτισμένης ἐνασχολήσεως. Ἀνέπτυξε μετὰ ταῦτα τὰ ἐπιτακτικὰ τῆς Κυβερνήσεως καθήκοντα καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ὤφειλε αὕτη νὰ προάγῃ καὶ ἐνισχύῃ πάσας τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς νήσου καὶ περὶ τοῦ πρακτέου ὅπως ἐξαναγκασθῇ αὕτη, ἑκοῦσα ἄκουσα, νὰ αἰσθανθῇ ὅτι κυβερνᾷ λαὸν ἔκπαλαι πεπολιτισμένον καὶ βαθύτατα συνειδότα πάντα τὰ δικαιώματά του ἀπέναντι κυβερνήσεως πεπολιτισμένης. Τὰς διαλέξεις διεδέχοντο ἐνθουσιώδεις ἀπαγγελίαι τοῦ κ. Περδίου καὶ ὁ λαμπρὸς διδασκ. ὅμιλος φουστανελλοφορῶν ἐκτελεῖ ἐκ περιτροπῆς διὰ μανδολινάτας διαφόρους μουσικὰς συνθέσεις, ψάλλει ἐν χορῷ ᾄσματα ἐθνικὰ καὶ κλέφτικα καὶ ὀρχεῖται χοροὺς Ἑλληνικούς, δι' ὧν ὁ τόπος τῆς πανηγύρεως μετατίθεται εἰς ἄλλους τόπους καὶ εἰς ἄλλους καιρούς, ὧν ἡ εἰκονικὴ ἀναπαράστασις προκαλεῖ τὴν ἔκρηξιν ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ. Ἑκάστη ἑσπερὶς ἐπισφραγίζεται διὰ τῆς ἐν χορῷ ἐκτελέσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου καθ' ἣν πάντες καὶ πᾶσαι ὄρθιοι καὶ ἐν θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ ἀκροώμενοι ῥήγνυνται ἐν τέλει εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ ἀναλύονται εἰς δάκρυα ἐξάρσεως πατριωτικῆς.

Ἡ θετικωτάτη ἐπιβεβαίωσις τῆς συντελουμένης πατριωτικῆς ἐξεγέρσεως εἶνε ἡ συλλογὴ ἐράνων ὑπὲρ τῆς Α' Κυπριακῆς Πυροβολαρχίας ἥτις, εἰς χρήματα καὶ εἶδος ὑπολογιζομένης, ὑπερέβη τὰς 100 λίρας καὶ τοῦτο ἐν ἀληθεῖ γεωργικῇ δυσετηρίᾳ.

Ὁ περιοδεύων ὅμιλος καταλείπει πανταχοῦ ὅθεν διέρχεται ἐν μέσῳ τῶν κοινοτήτων τὴν ἔξαρσιν τοῦ πατριωτισμοῦ, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν [illegible] καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τῶν εὐλογιῶν ἁπάντων τῶν κατοίκων. Εἴτε λίαν πρωΐ, εἴτε τὴν νύκτα ἀπέρχεται πάντοτε προπέμπεται μετὰ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων καὶ θερμῶν εὐχῶν τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς ταχείας εὐοδώσεως τοῦ ἁγίου σκοποῦ του.

Ἀπὸ Λευκωνίκου τῷ προπ. Σαββάτῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν μεταβαίνομεν εἰς Λιμνιὰ περὶ τὴν 6 μ. μ., ὅπου ἔξωθι τοῦ χωρίου ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Π. Λοΐζίδης μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν κατοίκων, ἐν οἷς διακρίνομεν καὶ γέροντας ἱδρῶτι περιρρεομένους προπορευομένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας δεξιοῦνται τὸν ὅμιλον ὃν ὁ διδάσκαλος προσφωνεῖ ἐνθουσιωδῶς ἀντιφωνεῖ δὲ ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος εὐχαριστῶν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἀδελφικῇ δεξιώσει, μεθ' ὃ, βήματι στρατιωτικῷ, ὁ ὅμιλος εἰσέρχεται εἰς τὸ χωρίον, προπορευομένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς σάλπιγγος ἠχούσης ἐμβατήριον καὶ καὶ οἱ ἀγρόται καταλείπουσι τοὺς ἁλώνας, ἀποσμήχουσι τὸν τίμιον ἱδρῶτα τιμίας πανημερίου ἐργασίας καὶ συρρέουσιν εἰς τὴν κώμην. Ὅλοι ἑτοιμάζονται διὰ τὴν ἑσπερινὴν ἑορτὴν καὶ ὁλόκληρον τὸ χωρίον συγκεντροῦται πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας εἰς τὴν πρὸ τῆς Ἐκκλησίας πλατεῖαν. Ὁ ὅμιλος ἀπὸ τοῦ Παρθεναγωγείου, ὅπου κατηυλίσθη στρατιωτικῶς, ἐκκινεῖ ἐν σάλπιγγι καὶ τὸ παληκαριόν του παράστημα καὶ τῆς φουστανέλας τὸ ἐνθουσιαστικὸν θέαμα προκαλεῖ τὰς βροντώδεις ἀνευφημίας καὶ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα πάντων.

Ἡ ἑσπερὶς ἄρχεται διὰ πατριωτικῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ν. Καταλάνου **περὶ ἐλευθερίας,** ἐν γλώσσῃ, ἣν πάσῃ δυνάμει προσπαθεῖ νὰ εἶνε ἁπλῆ καὶ ἐκφραστικὴ καὶ εἰς πάντας καταληπτή, τοῦτο φαίνεται ὅτι κατορθοῦται, διότι οἱ ἀκροαταὶ ἐν καιρῷ πάντοτε διακόπτουσι τὸν ἀγορητὴν διὰ χειροκροτημάτων καὶ ἀνευφημιῶν. Ἀπέδειξεν ὅτι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες ἐθεράπευσαν τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν, τὴν ἔννομον ἐλευθερίαν καὶ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς μόνη, προήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα μετέλαβον τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν τῇ πολιτείᾳ· τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ἐξηυγένισεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἀνύψωσεν ὁ χριστιανισμός· καὶ οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν Ἑλλήνων ἤγειρεν εὐγενέστερα τρόπαια καὶ προσήνεγκε μεγαλειτέρας θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ταύτης, ὑπὲρ ἧς κέκληται καὶ ὁ σύγχρονος ἑλληνισμὸς νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα ἐν ἀνάγκῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πάλαι μεγάλης καὶ ἑνιαίας Ἑλληνικῆς πατρίδος. Τὴν ὁμιλίαν κατέστεψαν βροντώδεις ζητωκραυγαί, παταγώδη δὲ χειροκροτήματα καὶ ἀνευφημίαι τὰς ἀπαγγελίας τοῦ κ. Περδίου καὶ τοῦ ὁμίλου ἡ μανδολινάτα, τὰ κλέφτικα τραγούδια ἐν χορῷ καὶ οἱ Ἑλλην. χοροὶ παραφέρουσι πάντας εἰς ἔξαλλον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου ἐπικρατεῖ πάντοτε κοσμιότης, εὐταξία καὶ κατάνυξις οἵαν παράγουσι πάντοτε εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ συναισθήματα.

Τῇ ἐπιούσῃ ἐνεργοῦνται οἱ ἔρανοι γενναῖοι παρὰ τὴν μεγάλην δυσετηρίαν καὶ ἐν μιᾷ μόνῃ ἡμέρᾳ ἀνῆλθον οὗτοι εἰς τεσσαράκοντα περίπου λίρας.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς Κυριακῆς νέα ἐτελέσθη ἐθνικὴ ἑορτὴ μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ μείζονος ἐνθουσιασμοῦ, ὁ κ. Καταλᾶνος ὁμιλεῖ ὑπὲρ τῆς παγκυπρίου διαλλαγῆς, ἀγάπης καὶ ὁμονοίας ὑπὲρ τῆς ἡνωμένης συνεργασίας, καὶ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τῆς ξένης Κυβερνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιτακτικῶν αὐτῆς καθηκόντων πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῶν κατοίκων, ἔθιξε μετὰ τοῦτο ἐπικαίρως κοινοτικὰ ζητήματα, ἀπέτεινε παραινέσεις καὶ ὑποθήκας, καὶ κατὰ τὸ πέρας τῆς ἑσπερίδος ἀπέτεινε πρὸς τὴν κοινότητα θερμότατον ἀποχαιρετισμὸν ὃν κατέστεψαν αἱ ἐνθουσιώδεις πάντων ἀνευφημίαι καὶ τὰ χειροκροτήματα, πάντες ἔθλιψαν τοῦ ὁμίλου τὰς χεῖρας καὶ ἀπεχαιρέτισαν ἀδελφικῶς.

Ὁ ὅμιλος λίαν πρωῒ τῆς προπ. Δευτέρας κατέλιπε τὰ Λιμνιάδια Μαραθόβουνον, ὅπου ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων ἐκορυφώθη· ἐκεῖθεν διὰ Μουσουλίτας, Σιρογγυλοῦ, Βατιλῆς ἀφικόμεθα τὴν πρ. Τετάρτην εἰς Λύσιν, ἵνα ἐντεῦθεν κατὰ σειρὰν ἐπισκεφθῶμεν ἅπαντα τὰ μεγαλείτερα χωρία ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τὰ ἴχνη ἡμῶν καὶ διὰ Λευκωνίκου ἀνέλθωμεν εἰς Ἀκανθοῦν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Τὸ πῦρ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀναδίδει φλόγας πανταχοῦ κατὰ τὴν διάβασίν μας καὶ τῶν Κυπρίων αἱ εὐγενεῖς καρδίαι φλέγονται ὑπ' αὐτοῦ χωρὶς νὰ καίωνται, ὡς ἡ ἱερὰ βάτος τῆς Ἁγ. Γραφῆς.

Ἀναγκάζομαι νὰ περατώσω τὴν ἔκθεσίν μου διότι μετὰ τὴν ψεσινὴν ἑσπερίδα σήμερον ἐξερχόμεθα εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν κώμην καὶ τοὺς ἁλώνας πρὸς συλλογὴν ἐράνων.

Ἐπιφυλάσσομαι εἰς τὸ προσεχές, ἂν μοι δοθῇ καιρός, νὰ γράψω περὶ τῶν ἐν Μαραθοβούνῳ καὶ Λύσει. Ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ δράσαντα ἐξαιρέτως πρόσωπα καὶ βοηθήσαντα μετὰ ζήλου ὄντως πατριωτικοῦ τὸν σκοπὸν ἡμῶν, θὰ γράψωμεν περὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ ὁμίλου.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Μακαριωτάτου ὅπως λειτουργήσωσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος εὐπρεπῶς καὶ κανονικῶς τὰ κοινωνικὰ σχολεῖα τῆς Λευκωσίας, δὲν ἀφίνει μερικοὺς νὰ κοιμῶνται ἡσύχως. Ὁ Μακαριώτατος δηλοῖ πάντοτε ὅτι μεγάλως θὰ χαρῇ ἂν κατορθωθῇ—καὶ εἶνε εὔκολον τοῦτο—νὰ σχηματισθῇ ἑνιαία ἐπιτροπὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν παλαιῶν μερίδων, ὑπὸ τὴν προεδρείαν του, ἥτις νὰ διευθύνῃ τὰ κοινοτικὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια. Εἶνε δὲ εὔκολον νὰ κατορθωθῇ τοῦτο λέγομεν, ἂν ἀμφότεραι αἱ τέως μερίδες ἐκλέξωσιν, ἢ ὑποδείξωσιν ἴσον ἀριθμὸν ἀτόμων ὅπως μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου, ὡς φυσικοῦ τῶν σχολείων προέδρου, διευθύνωσι τὰ ἡμέτ. σχολεῖα· τί δικαιότερον τούτου; Ἂν πράγματι πνεῦμα κανονικῆς καὶ εὐπρεποῦς λειτουργίας καὶ προόδου τῶν σχολείων τῆς Λευκωσίας ἐπικρατῇ, τί ἀσφαλέστερον ὑπάρχει πρὸς τοῦτο μέσον, τῆς ἐξ ἑκατέρων τῶν τέως μερίδων ἐκλογῆς ἢ ὑποδείξεως ἴσου ἀριθμοῦ προσώπων πρὸς διεύθυνσιν αὐτῶν; Ὁ Μακαριώτ. δὲν φοβεῖται τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ τὰς ἐκ τούτων συνεπείας, αἵτινες θὰ καταλήξωσιν κακῶς, κάκιστα, πρὸς μεγίστην βλάβην τῶν σχολείων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Μακαριωτάτου εἶνε ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ· οἱαδήποτε δὲ μερὶς καὶ ἂν ἐπιτύχῃ δὲν ἐνδιαφέρει Αὐτὸν· διότι δὲν εἶνε ἀρχιεπίσκοπος μερίδων, ἀλλὰ σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἂν δὲ ἀκόμη σήμερον ἀναφέρωνται μερίδες καὶ κόμματα, τοῦτο γίνεται παρ' ἐκείνων, εἰς οὓς συμφέρουσι νὰ ὑπάρχωσι μερίδες καὶ κόμματα. Ἀλλά, ὡς εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅταν ὁ Μακαριώτατος προσεκάλεσε τοὺς πολίτας εἰς Ἀρχιεπισκοπήν, διατί δὲν προσῆλθεν ἡ παραπονουμένη σήμερον μερὶς νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην της καὶ νὰ ὑποδείξῃ τρόπον ἐκλογῆς, ἐξασφαλίζοντα αὐτὴν ἀπὸ τῶν παντοίων ἐντάσεων, τῶν φοβερῶν τούτων μαστίγων πάσης ἐκλογῆς, καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων; Βεβαίως διὰ νὰ ἔχωσι σήμερον νὰ λέγωσιν ὅτι ὁ Μακαριώτατος μεροληπτεῖ.

Ἕως πότε ἡ διάνοια ἀνθρώπων τινῶν νὰ διανοῆται πονηρά; Εἶνε πράγματι ἀγαθὴ θέλησις, ἥτις κινεῖ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν πένναν, ἢ πονηρία τῆς καρδίας; Ἂν πράγματι εἶνε τὸ πρῶτον, ἂν δηλαδὴ φωνάζωσί τινες διότι ἐπιθυμοῦσιν ἀληθῶς τὴν πρόοδον τῶν σχολείων, ἂς ὑποδείξωσι τὰ πρόσωπα, μεθ' ὧν νὰ συνεργασθῇ ὁ Μακαριώτατος πρὸς τοῦτο, καὶ ἂν ἴδωσιν, ὅτι οὗτος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του, μεροληπτεῖ, τότε δικαιοῦνται νὰ κατηγορήσωσι αὐτοῦ μεροληψίαν. Οὐδέποτε ὅμως θὰ συμβῇ τοιοῦτόν τι, ἐν γνώσει τοὐλάχιστον καὶ ἀπὸ σκοποῦ. Ὁ Μακαριώτατος ἐπαναλαμβάνομεν δὲν εἶνε Ἀρχιεπίσκοπος μερίδων· οὗτος ἐτέθη ἐκεῖ διὰ νὰ ἀπονέμῃ ἀνεπηρεάστως τὸ δίκαιον εἰς ὅν τινα ἀνήκει. Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν ἐκλογῶν; Διὰ νὰ ἐξασκήσῃ ὁ λαός, λέγουσι, τὰ δικαιώματά του. Καὶ πῶς καταπατοῦνται τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ὅταν δίδηται εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξῃ τὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἐργασθῶσι μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς διεύθυνσιν τῶν σχολείων; Εἶνε λίαν λυπηρὸν ὅτι ἐν σοβαροῖς ζητήμασιν καὶ ὑψηλοῖς αἰσθήμασιν ὑποκρύπτονται χυδαῖα καὶ ποταπὰ φρονήματα, οἷά εἰσι τὰ συμφεροντολογικά.

Πεποίθαμεν ὅτι τὸ πολὺ τοῦ ἡσύχου καὶ συνετοῦ λαοῦ τῆς Λευκωσίας θὰ κατίδῃ ἐγκαίρως τὸ ἀληθὲς συμφέρον του καὶ θὰ παύσῃ ἀκολουθῶν πονηροῖς, πονηρὰ διαβουλευομένοις, πρὸς μεγίστην ζημίαν του. Ἔχει πρὸ αὐτοῦ διδακτικώτατον παράδειγμα τὸν δεκαετῆ ἀγῶνα καὶ νομίζομεν ὅτι δὲν θὰ συνεχίσῃ τοιαύτην πολιτείαν. Διότι καὶ ἂν παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι διαπράττεται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀδίκημά τι, ἀπέναντι τῆς μεγίστης ὠφελείας, ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἑνώσεως καὶ συνεργασίας πρέπει νὰ παροραθῇ τὸ ὡς τοιοῦτον ἐν τῇ συνειδήσει τινῶν φαινόμενον· οὕτω πολιτευόμενοι οἱ ἀγαπητοὶ συμπολῖται ἡμῶν θὰ προσέφερον τὰς μεγίστας ὑπηρεσίας εἴς τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα· αἱ πονηραὶ ὑπόνοιαι, αἱ καχυποψίαι καὶ αἱ δυσπιστίαι εἶνε καιρὸς νὰ λείψωσιν, καθὼς καὶ ἡ εὐπιστία καὶ ἡ εὐηκοΐα εἰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας. Εἶνε καιρὸς πάντες νὰ περιβάλωμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπόν μας διὰ τῆς λαϊκῆς δυνάμεως, τοῦ πρέποντος πρὸς αὐτὸν σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπως μετ' Αὐτοῦ βαδίζοντες τὴν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν περιστάσεων ὁδὸν ἐπιφέρομεν βεβαιοτάτην τὴν ποθητὴν νίκην κατὰ τῶν παντοίων τοῦ τε ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας μας ἐχθρῶν.

Ἂς ἀφίσωμεν τὰς ἔχθρας μας καὶ ἂς ἐργασθῶμεν νὰ ἀναδείξωμεν τὴν φιλτάτην πατρίδα μας νικήτριαν καὶ τροπαιοῦχον κατὰ τῶν παντοίων αὐτῆς ἐχθρῶν πρὸς δόξαν καὶ κλέος τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ «Πατρὶς» ἔσπευσε νὰ διαψεύσῃ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» εἴδησιν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ χορηγία κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἀρχιεπόπτου, θὰ δοθῇ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1910—1911 εἰς τὰ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μέλλοντα νὰ λειτουργήσωσιν σχολεῖα. Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἀρχιεπόπτης ἐδήλωσε τοῦτο καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τὸν συντάκτην τῆς «Φωνῆς» κ. Γ. Νικόπουλον καὶ προκαλοῦμεν τοῦτον, νὰ δηλώσῃ ἂν δὲν εἶναι ἀληθές.

Ὁ σκοπὸς ὅμως τῆς διαψεύσεως εἶναι προφανὴς καὶ δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν. Ἡμεῖς λυπούμεθα δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι νὰ γένωνται θύματα πονηρᾶς πολιτείας.

Η ʼΠΡΟΟΔΟΣ, ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡ. ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΣ

Ἡ ἐν Καΐρῳ ἐκδιδομένη γαλλικὴ ἐφημερὶς «Πρόοδος» γράφει κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκ Λευκωσίας τὴν ἑξῆς περὶ τῆς Α' Κυπριακῆς Πυροβολαρχίας:

Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρωσίων ἑνὸς τῶν μᾶλλον πατριωτικῶν κέντρων τῆς Κύπρου, ὅτι οἱ ἔρανοι διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Πρώτης Πυροβολαρχίας, ἣν οἱ Κύπριοι σκοποῦσι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνεργοῦνται ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ. Αἱ γυναῖκες προσφέρουσι τὰ κοσμήματά των διὰ τοιοῦτον πατριωτικὸν ἔργον, οὗ σχολικὸς ὅμιλος ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν. [Τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν θὰ εἶναι ἐντὸς ὀλίγου ἕτοιμον καὶ θὰ ἀποσταλῇ εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν ἀγορὰν 6 τηλεβόλων, ἅτινα θὰ φέρωσι τὸ ὄνομα «Α' Κυπριακὴ Πυροβολαρχία».

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Α. Μακαριότης ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν δυνατὴν τῶν σχολείων τῆς πρωτευούσης ἕνωσιν, ἐσκέφθη καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ καταλλήλου καὶ ἀναγκαίου διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ περὶ τῶν κτιρίων. Ἂς ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ ἕνωσις—ὅπερ ἐλπίζομεν—καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Πεποίθαμεν ὅτι πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Κυπρίων Ἑλληνοπαίδων θὰ συντελέσωσιν πρὸς τοῦτο ἐγκαταλείποντες ἐκείνους οἵτινες ἀρέσκονται εἰς τὰ κόμματα καὶ τὰς διαιρέσεις πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς σπουδαζούσης νεότητος καὶ ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος μέλλων νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς Πρωτευούσης, ἱερούργησε σὺν Θεῷ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ εἰς τὰ ἑξῆς πλησίον χωρία: χθὲς ἱερούργησεν εἰς τὸ χωρίον Στρόβολον· σήμερον ἱερουργεῖ ἐν ἁγ. Δομετίῳ καὶ αὔριον ἐν τῷ χωρίῳ Γέρι· τῇ 15η Αὐγούστου θὰ εἶνε εἰς τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΣΗ

Εἶνε ἀνάγκη ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ κατανοήσῃ τὴν πολλαπλῆν τῶν δασῶν ὠφέλειαν καὶ νὰ θέσῃ αὐτὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Οἱ διδάσκαλοι κυρίως ὀφείλουσι, ἔχουσι καθῆκον ἐπιβαλλόμενον, νὰ διδάξωσι τοὺς μικροὺς Κυπρίους καὶ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ δάση. Αἱ πυρκαϊαί, αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταστρέφουσι χιλιάδας δένδρων καὶ ἀπογυμνοῦσιν ἐν ὀλίγαις ὥραις πολλὰς ἑκατοντάδας στρεμμάτων γῆς, καταδεικνύουσι τὴν ἀδιαφορίαν τῶν χωρικῶν εἰς τὰ δάση, ἅτινα οὐ μόνον εἶνε ὁ στολισμὸς χώρας τινός, ἀλλὰ καὶ πολλαχῶς ὠφελοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Πρό τινων ἡμερῶν πυρκαϊὰ συμβᾶσα παρὰ τὴν Ἀκανθοῦν κατέκαυσε περὶ τὰ 2,000 πεῦκα, ἀπογυμνώσασα περὶ τὰ 500 στρέμματα γῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ δάση «Μαυροτραχῶνι» καὶ «Ἁγ. Εἰρήνη» ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἀποτεφρώσασα χιλιάδας δένδρων. Τὸ πῦρ φαίνεται ὅτι ἐτέθη κακοβούλως· οἱ χωρικοὶ ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κακούργου, ὅπως τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς. Εἰς τοιαῦτα κακουργήματα ὁ λαὸς πρέπει νὰ βοηθῇ τὴν Κυβέρνησιν πρὸς αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν κακοήθων.

THE CLOSE OF THE ARCHIEPISCOPOS IN CHYPRUS

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐλάβομεν φυλλάδιον ἐκ 13 σελίδων τοῦ εὐπαιδεύτου αἰδεσιμωτάτου john Hachet ὅστις παρηκολούθησε μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν ζήτημα καὶ πολλὰς περὶ αὐτοῦ ὀρθὰς γνώμας ἐξήνεγκε. Περὶ τούτου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ἐκτενῶς.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ
ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΛΥΤ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΥΛΗΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
τῶν Δημοτικῶν καὶ Ἀστικῶν
Σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Βιβλιοπωλείοις
καὶ τῷ Τυπογραφείῳ «Ἡ Λευκωσία».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἐντάσις σχέσεων Πατριαρχείου καὶ Πύλης.—Αἱ ἀποφάσεις τῶν δύο σωμάτων.

Εἶνε προωρισμένον τὸ ζήτημα τῶν ἐκκλησιῶν νὰ δημιουργήσῃ κατάστασιν ἐν Τουρκίᾳ μέλλουσαν νὰ ἐπιδράσῃ σπουδαίως ἐπὶ τῶν σχέσεων τοῦ χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου στοιχείου πρὸς τὸ νῦν καθεστώς.

Εἶνε παράδοξον ὅμως ὅτι ἐξωθῆ τὰ πράγματα μέχρι τῶν ἄκρων αὐτὴ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἥτις βέβαια θὰ ἐνεργῇ τῇ ἐπινεύσει τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου.

Κατὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις ἡ διάστασις τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Πύλης μετὰ τὴν τελευταίως γενομένην διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τακριρίου περὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἡ γενομένη σύσκεψις τῶν δύο Σωμάτων ἀκριβῶς ἀπέβλεπε τὴν διάστασιν ταύτην, ἀνεκοινώθη δὲ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ τακριρίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ οἱ λόγοι, οὓς οὗτος εἶπε πρὸς τὸν Καπουκεχαγιᾶν, περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν συνεδριάσεων των εἰς τὸ μέλλον. Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται ἐπροξένησαν κατάπληξιν διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν Νεοτούρκων κυβερνητῶν τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἀπέφυγον ὅμως τὰ δύο Σώματα νὰ πρώβωσιν εἰς ἀποφάσεις.

Ἡ κρατοῦσα ἐν τούτοις γνώμη εἶναι, ὅπως ἐμμείνωσιν εἰς τὴν περὶ ἐθνοσυνελεύσεως γνώμην των, καθ' ὅσον ἀπορρέει τὸ τοιοῦτον ἐκ τοῦ Συνταγματίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἀναγνωρισθέντος ὑπὸ σειρᾶς Σουλτάνων, λειτουργήσαντος δὲ σχεδὸν πάντοτε απροσκόπτως, καὶ ἐπὶ ἀπολυταρχίας ἀκόμη ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. Τὰ δύο Σώματα θὰ συνέλθωσι καὶ πάλιν πρὸς λῆψιν νεωτέρων ἀποφάσεων.

Ἡ Τουρκία ἀπαγορεύουσα τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἡ Πύλη ἐπέστρεψε εἰς τὸ Πατριαρχεῖα ὡς ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν περὶ ἀδείας πρὸς σύγκλησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῶν δύο σωμάτων διὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου. Τραχυτάτη δὲ ἢ μᾶλλον ὑβριστικὴ ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πατριάρχου γλῶσσα τοῦ σαρικοφόρου ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ αἴτησις ὡς λόγους τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἔφερε τοὺς ἀπὸ τοῦ συντάγματος διωγμοὺς τῶν Ἑλλήνων, τὰς παραβιάσεις τῶν ἀνεγνωρισμένων προνομίων τοῦ γένους καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τελευταῖον τὸν περὶ ἐκκλησιῶν νόμον.

Τῆς Συνελεύσεως θὰ μετεῖχον οἱ 12 συνοδικοί, δώδεκα ἕτεροι μητροπολῖται τὰ ὀκτὼ λαϊκὰ μέλη του Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ εἷς ἀντιπροσώπος ἑκάστης ἐπαρχίας πλὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις θὰ ἐξέλεγε δύο.

Ἀλλ' ἡ παρακώλυσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὀξύνει τὰ πράγματα καὶ ἐξωθεῖ αὐτὰ μέχρι ρήξεως Τὸ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικὸν γένος δὲν ἔχε οὔτε ὅπλα, οὔτε τηλεβόλα, οὔτε θωρηκτὰ νὰ ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τοῦ ἀγρίου τυράννου. Καὶ ὅμως ἡ ἄμυνα ἔσται ὅσον δὲν δύνανται νὰ φαντασθῶσιν οἱ Τοῦρκοι κραταιά.

Ἡ ἀπόφασις τῶν δύο σωμάτων.

Συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν κατὰ νεωτέρας πληροφορίας τὰ δύο Σώματα, μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν κατέληξα **ὁμοψήφως** εἰς τὴν ἑξῆς σθεναρὰ ἀπόφασιν.

Τὰ Πατριαρχεῖα θὰ **ἐπιμείνουν** εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, **ἀδιαφοροῦντα διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Πύλης**, ἕτοιμα δὲ διὰ πᾶσαν θυσίαν.

Ἡ τοιαύτη ἐσχάτη ἀπόφασις τῶν Πατριαρχείων περὶ ἀντιστάσεως εἰς τὴν Πύλην προκαλεῖ βαθυτάτην συγκίνησιν, ἐπιδοκιμάζεται δὲ ὡς ἀνταξία τῶν περιστάσεων.

Τὸ Πατριαρχεῖον πρὸς τὰς Δυνάμεις.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς» τὸ Πατριαρχεῖον ἔχει ἀπόφασι νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὰς Δυνάμεις τὰς συνυπογραψάσας τὴν Βερολίνειον Συνθήκην, ζητοῦν τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν, καθ' ὅσον τὸν περὶ ἐκκλησιῶν νόμον χαρακτηρίζει ὡς παραβίασιν τοῦ 22ου ἄρθρου τῆς Βερολινείου περὶ ἐλευθερίας τῶν Θρησκευμάτων.

Ἡ «Τανὶν» κατὰ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῶν Νεοτούρκων καταχρίνει τὴν Α. Θ. Π. ὡς κατερχομένην εἰς τὴν ἐπικίνδυνον κονίστραν τῆς πολιτικῆς καὶ μεταχειριζόμενον γλῶσσαν ἁρμόζουσαν μᾶλλον εἰς ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον ἢ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ὁ ἀρθρογράφος ἐν τέλει ἐπικαλεῖται τὴν ὀρθοφροσύνην τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μεγάλων κινδύνων, οἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς τοιαύτης δριμείας γλώσσης.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ Συρίᾳ ἐπανάστασις.

Τὰ πρῶτα ἀνησυχητικὰ τηλεγραφήματα ἐποίουν λόγον μόνον περὶ στάσεως τῶν Δρούσων τοῦ Λιβάνου. Ἀλλὰ τὰ μετέπειτα, καίτοι δὲν εἶνε ἀρκούντως διαφωτιστικά, ρίπτουσι πληρέστερον φῶς περὶ φυλετικῆς κινήσεως τῶν Ἀράβων τρομακτικωτέρας ἴσως τῆς τῶν Ἀλβανῶν. Διότι ἡ στάσις δὲν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ Λιβάνου, ἀλλ' ἐπενεμήθη μέχρι τοῦ Χωρὰν ἀντιχριστιανικὴ οὖσα ἅμα καὶ ἀντιτουρκική. Τὰ θύματα, ὅσα ἔπεσον ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν ἐξαγριωθέντων Ἀράβων, ἀριθμοῦντα τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν ἐρήμωσιν, ἣν ἐσκόρπισαν αἱ κατὰ τὸν μεσαίωνα καταστρεπτικαὶ ἐπιδρομαὶ τῶν Σαρακηνῶν, ὡς ἐκάλουν οἱ Βυζαντινοὶ τοὺς Ἄραβας, αἱ ἐξαλείψασαι σχεδὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὸν ἀκμαιότατον ἐν Συρίᾳ Ἑλληνισμὸν καὶ εὑροῦσαι τὸ τέρμα των μόνον κατὰ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος ἐν Κιλικίᾳ διὰ τῶν ἐσαεὶ ἀξιομνημονεύτων πολέμων, οὓς διεξήγαγε πρώτιστα μὲν πάντων ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς, εἶτα δὲ ὁ Ἰωάννης Τσιμισκῆς καὶ τελευταῖος ὁ Βασίλειος Β' ὁ Βουλγαροκτόνος. Τὸ τουρκικὸ σύνταγμα τὸ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης χειροκροτηθὲν ἐπέπρωτο νὰ ἀφυπνίσῃ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ τὰ ἀσιατικὰ ἔνστικτα τῆς βαρβάρου μισαλλοδοξία, ὅπως, θεοῦ θέλοντος λαβῃ ὁ Ἰσλαμισμὸς τὸ καίριον καὶ θανατηφόρον πλῆγμα, ἵνα μηδέποτε πλέον ἀνανήψῃ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Τουρκία ἀποστέλλει τάγματα ἐπὶ τάγμασιν εἰς τὴν ἀναρχουμένην χώραν καὶ τὸ αἷμα τοῦ μουσουλμανισμοῦ πλήττοντος ἑαυτόν, ὡς ὁ κινδυνεύων σκορπιὸς διὰ τῆς ἰδίας ἰοβόλου οὐρᾶ, χύνεται ἄφθονον ἀπανταχοῦ τῆς θεοστυγοῦς καὶ αἱματοποτίστου αὐτοκρατορίας. Δυστυχῶς χύνεται συγχρόνως καὶ χριστιανῶν αἷμα. Διότι εἰς τὰ ἀποστελλόμενα εἰς τὸν Λίβανον καὶ τὴν Μεσοποταμίαν τουρκικὰ τάγματα ὑπάρχουσιν καὶ χριστιανοὶ στρατιῶται ἐκ τῶν ἐσχάτως κληθέντων.

Ὁ σὶρ Γρεῦ πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας.

Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶνε λίαν ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴν ἐν Τουρκίᾳ κατάστασιν. ὁ σὶρ Γρεῦ δεχθεὶς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ἐκδηλώσῃ τὴν δυσαρέσκειάν του δειχθεὶς πρὸς αὐτὸν μετὰ ψυχρότητος καὶ ὑποδείξας αὐτῷ ὅτι ἡ Τουρκία τείνει ν' ἀπωλέσῃ ὁλοσχερῶς τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης κατόπιν τῶν Χριστιανικῶν ἐθνικοτήτων καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν καὶ ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ.

Παραστάσεις Πρεσβευτῶν

Οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἀπηύθυναν νέαν διαμαρτυρίαν ἐντονωτάτην διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀνθελληνικοῦ μποϋκοτάζ.

ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

Οἱ Βούλγαροι ἑτοιμάζονται νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Βόρειον Μακεδονίαν.—Ἔκτακτα μέτρα τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως

Οἱ Τοῦρκοι, ὡς κατάδηλον καθίστανται διὰ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ τύπου αὐτῶν, διερμηνεύοντος τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπισήμου ἀρχῆς, τὴν φορὰν ταύτην δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ ὑποχωρήσωσιν οὐδὲ κατὰ κεραίαν τῆς χαραχθείσης ὑπ' αὐτῶν πολιτικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς Μακεδονίας.

Πρὸς παρακώλυσιν δὲ τῆς εἰσβολῆς ἀνταρτικῶν σωμάτων ἐκ Βουλγαρίας, ἐνίσχυσαν σημαντικῶς τὰ σύνορα αὐτῶν.

Ἐκεῖνο ὅμως, διὰ τὸ ὁποῖον ἤρξατο νὰ σκέπτηται σοβαρώτερον ἡ Κυβέρνησις τοῦ Χακῆ πασσᾶ καὶ νὰ μὴ ἀποκρύπτῃ καὶ τοὺς φόβους αὐτῆς, εἶνε ἡ ἐνδεχομένη εἰσβολὴ τακτικοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Οἱ Βούλγαροι θὰ εἰσβάλουν.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ Τουρκία ἔχει γνῶσιν ὅτι οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων γυμνασίων τοῦ στρατοῦ των μετὰ δύο μῆνας θὰ συγκεντρώσουν 100,000 στρατοῦ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα μὲν τῆς ἐκτελέσεως τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων, πράγματι δὲ ὅπως εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν κηρυσσόμενοι ἐκτὸς τοῦ νόμου. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ ἵνα μὴ ὑποτεθῇ ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος διατελεῖ τυχὸν ἐν γνώσει τοῦ παρασκευαζομένου κινήματος ἡ Μεγαλειότης του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θὰ εὑρίσκεται εἰς περιοδείαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους του.

Σκοπὸς δὲ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἶνε ἐνισχυόμενου ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μὲ νέας ἐκ Βουλγαρίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον στρατιωτικὰς δυνάμεις νὰ ἐγκαταστήσῃ Βουλγαρικὴν διοίκησιν ἐν τῇ Βορείῳ Μακεδονίᾳ καὶ νὰ παρουσιάσῃ τετελεσμένον γεγονὸς κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Τὰ μέτρα τῆς Τουρκίας.

Τούτων πάντων διατελοῦσα, ὡς ἐρρήθη, ἐν γνώσει ἡ Κυβέρνησις, προβαίνει εἰς μεγάλας συγκεντρώσεις στρατοῦ εἰς τὰ Τουρκο—Βουλγαρικὰ σύνορα. Ἔχει δὲ ἤδη συγκεντρώσῃ αὐτόθι περὶ τὰς 65,000 ἀνδρῶν. Ἐλπίζουσα δὲ ὅτι θ' ἀποκαταστήσῃ ἐγκαίρως καὶ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ τάξιν ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀνωτέρω δυνάμεις αὐτῆς οὕτως ὥστε νὰ ἀνέλθῃ ὁ ὁλικὸς ἐν τῆς συνόροις στρατὸς εἰς πλείονας τῶν 100,000 ἀνδρῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ Τουρκοελληνικὰ σύνορα, εἰς ταῦτα ἀπεφασίσθη ν' ἀποσταλῇ διαρκὴς δύναμις ἐκ 40,000 ἀνδρῶν, ἤρξαντο δὲ καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἐνισχύσεις, τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος αὐτόθι στρατοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 15,000.

Αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι.

Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται ὅτι ἓξ ἀνταρτικὰ στίφη ὠργανώθησαν ὑπὸ τῶν βοεβόδων Τσερνοπέιρ, τοῦ λοχαγοῦ Βουζουκώφ, τοῦ Ταιε, Νικολώφ, ἀνθυπολοχαγοῦ Λεττερώφ, καὶ ὑπὸ τοῦ Λιαπώφ. Τὰ στίφη ταῦτα σύγκεινται κυρίως ἐκ νέων ἐνθουσιώντων φοιτητῶν γυμνασίων καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, υἱῶν εὐπόρων οἰκογενειῶν. Τὰ στίφη ταῦτα διέβησαν εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος, δραστήρια δὲ μέτρα λαμβάνονται προφανῶς πρὸς γενικὴν ἐπανάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις λαμβάνει μέτρα διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Φαίνεται ὅτι θ' ἀρχίσῃ πρῶτον διὰ διπλωματικῶν διαβουλεύσεων, ἐὰν δὲ τὸ μέσον τοῦτο δὲν τελεσφορήσῃ, θὰ προσφύγῃ εἰς τελεσφορώτερον μέτρον, εἰς τὴν κινητοποίησιν δηλαδὴ τοῦ στρατοῦ, ὅπερ καταδηλοῖ ἡ πρόσκλησις τῶν 60 χιλιάδων ἀνδρῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα δῆθεν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων γυμνασίων τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Δωρεὰ τοῦ κ. Ἐμμ. Μπενάκη πρὸς τὴν Κρήτην.

Πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καθ' ἃ μανθάνομεν ἐξ αἰγυπτιακῆς ἐφημερίδος, διελθόντα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας κ. Ἐμμ. Μπενάκης, ἐνεχείρισεν ἐπιταγὴν ἐκ 5000 λιρῶν πρὸς ἀγορὰν ὅπλων Μάνλιχερ διὰ τὴν πολιτοφυλακὴν τῆς Κρήτης Ὁ μεγαλόθυμος πατριώτης δὲν ἠδύνατο πρακτικώτερον νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ νὰ ὁπλισθῇ μέχρις ὀδόντων καὶ δὲν ἠδύνατο ἐπωφελέστερον νὰ διαθέσῃ τὰ χρήματα ταῦτα ἢ ὁπλίζων τοὺς ἀετοὺς τῆς Κρήτης.

Ἡ πυροβολαρχία τῆς «Ν. Γενεᾶς».

Ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ἡ σύμβασις τοῦ δημοσίου πρὸς τὰ ἐν Κρεζῷ ἐργοστάσια περὶ κατασκευῆς τῆς πυροβολαρχίας τῆς «Ν. Γενεᾶς» μετὰ 1500 βολιδοφόρων φυσιγγίων. Κατὰ τὴν σύμβασιν ἡ παράδοσις τῆς πυροβολαρχίας θὰ γίνῃ τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμός. Οἱ ἱεροὶ λόχοι.

Τέσσαρας πυκνοτύπους στήλας αὐτῆς ἀφιεροῖ ἡ «Ἀτλαντὶς» εἰς τὴν ἱστορικὴν περὶ τῆς γενέσεως τῶν ἐκθέσιν καὶ εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐπιτελουμένων προόδων, τῆς διοικήσεως, τῶν γυμνασίων τριῶν μόνον ἐκ τῶν ὑπερτριάκοντα ἤδη συνεστημένων ἐν Ἀμερικῇ ἱερῶν λόχων, τῶν λόχων τῶν πόλεων Μαγχεστρίας, Λόουελ καὶ Νάσιονα. Οἱ τρεῖς οὗτοι λόχοι ἀριθμοῦσιν ὑπερπεντακοσίους ἄνδρας γυμναζομένους καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἐφόρων καὶ ὑπαξιωματικῶν Ἑλλήνων μετὰ προθυμίας, ἥτις προκαλεῖ καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ὁ θαυμασμόν, ἰδίᾳ δὲ δαπάνῃ καὶ συνδρομῇ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, περιβεβλημένων τὴν φαιοῦ ὑφάσματος ἑλληνικὴν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ ἐφωδιασμένων δι' ὅπλων σουηδικοῦ ἐπαναληπτικοῦ συστήματος χωροῦντος δέκα βολάς. Ἡ πρὸς συγκρότησιν τῶν τριῶν τούτων λόχων δαπάνη ἀνῆλθε μέχρι σήμερον εἰς δέκα χιλιάδας δολλάρια ἢ δραχ. 50000.

Καὶ ἡ συγκρότησις αὕτη τῶν λόχων ὀφείλεται εἰς τὴν ὁρμητικὴν σπουδὴν τῆς φιλοπατρίας, ἣν ἐπεσώρευσεν ὁ Ματσούκας ἀνὰ τὰ μεμακρυσμένα τέκνα τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐκφωνῶν ποιήματα πύρινα καὶ φλογεροὺς λόγους, ὁ ὁρκίζων τοὺς ξενιτευμένους ἐθελοντάς:

«Ὁρκίζομαι νὰ μὴ σὲ λησμονήσω,
Ποτέ, ποτέ, πατρίδα μου γλυκειά,
Κ' ἂν εἶμαι μακρυά σου, θὰ γυρίσω,
Μόλις μὲ κράξῃς ἀπὸ τὴν ξενιτειά!
Δὲν σὲ ξεχνῶ στὰ πέρατα του κόσμου
Ὅπου καὶ ἂν πάω, ἐσένα ἔχω στὸ νοῦ
Καὶ κλειῶ μὲ στὴν καρδιά μου καὶ ἔχω
ἕνα κομμάτι τοῦ γαλάζιου σου οὐρανοῦ,
χαῖρε πατρίδα χαῖρε»

καὶ ὁ ὑπαγορεύων πρὸς αὐτοὺς τὸν πρὸς τὴν σημαίαν ὅρκον:

«Στὴ γαλανὴ Σημαία μας τὸ χέρι ἀπάνω [βάνω,
Γιὰ τὴν πατρίδα τὴ γλυκειὰ νὰ ζήσω ἢ [νὰ πεθάνω,
Μιὰ χάρι μόνον θέλοντας νὰ στεγασθῶ [μὲ δάφνη,
Ἂν μ' εὕρῃ ὁ χάρος πλάϊ της ἢ στρατι[ώτη ἢ ναύτη»

Ὁ Ματσούκας εἶνε καὶ ὁ ἐπίτιμος γενικὸς ἀρχηγὸς ὅλων τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἱερῶν λόχων.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου ἐκγυμναζόμενοι.

Τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνας ἔσπευσαν νὰ μιμηθῶσι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, οἵτινες συνέστησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σύλλογον ὅστις ἀριθμεῖ ἤδη ὑπὲρ τὰς 3,000 μέλη, σκοπὸς δὲ αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐγύμνασις τῶν μελῶν αὐτοῦ στρατιωτικῶς.

Ὡς ἀγγέλλεται ἐκεῖθεν ἅπαντα τὰ μέλη ἤδη ἐκγυμνάζονται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Ἐφέδρων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Κατ' αὐτὰς ἱδρύεται ὅμοιος σύλλογος καὶ ἐν Καΐρῳ καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Αἰγύπτου καὶ ὑπολογίζεται ὅτι πάντες οἱ ἐκγυμνασθησόμενοι θέλουσι ἀνέλθει εἰς πολλὰς χιλιάδας, οἵτινες θὰ ὦσι ἕτοιμοι ὅπως κατέλθωσι ἐνταῦθα ἐν περιπτώσει πολέμου.

Αἱ Δυνάμεις καὶ ἡ ὑποψηφιότης τῶν Κρητῶν.

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἡ Πύλη ἔλαβε τὰς ἀπαντήσεις ὅλων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων τῆς Κρήτης ὡς πρὸς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἄλλων Κρητῶν διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐθνοσυνέλευσιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Πύλης αἱ Δυνάμεις ἐδήλωσαν ἅπαξ ἔτι, ὅτι δὲν θ' ἀποδεχθῶσι τὴν συμμετοχὴν τῶν Κρητῶν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἀλλ' ὅτι θὰ προβῶσιν εἰς ἔντονον ἐνέργειαν κατὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν Κρητῶν βουλευτῶν.

Κατὰ νεωτέρας δὲ εἰδήσεις καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κρήτης ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος, θεωρῶ καθῆκόν μου ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ ζωηρὰς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν κ. Ν Γ. Ἰακωβίδην, ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἐμβριθείας καὶ τῆς ὁλοψύχου πρὸς τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἀφοσιώσεως μὲ ἔσωσεν ἐξ ἐπικινδύνου καὶ σοβαρωτάτης καταστάσεως διελθὼν ὁλόκληρον νύκτα ἄγρυπνος καὶ νοσηλεύσας με μετ' ἐπιμελείας σπανίας καὶ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος

Λευκωσία
τῇ 4)17 Αὐγούστου 1910.

Κ. Μηλίδης.

×

Καθῆκον μου ἀπαραίτητον θεωρῶ, ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἔγκριτον ἰατρὸν κ. **Ν. Γ. Ἰακωβίδην**, ὅστις δι' ἐπιτυχοῦς καὶ ἁρμοδίας ἐγχειρήσεως μὲ ἀπήλλαξεν ἐκ σοβαρωτάτης ἀσθενείας (αἱμορροΐδες) ἥτις ἐπὶ τετραετίαν καὶ πλέον δεινῶς μὲ κατέτρυχε.

Ὁ ἐσαεὶ εὐγνώμων
Ν. Ι. Βανέζης
ἐκ Ριζοκαρπάσου.

×

Τὸν ἄριστον χειροῦργον ἰατρὸν κ. **Γ. Θ. Σταυρινίδην** ἀπαλλάξαντά με ὀγκώδους κήλης (Τσακρίσματος) διὰ δεξιωτάτης ἐγχειρήσεως τὴν ὁποίαν μοι ἐξετέλεσεν ἐν τῇ λαμπροτάτῃ αὐτοῦ Κλινικῇ τὸν εὐχαριστῶ εὐγνωμόνως καὶ τῷ εὔχομαι ὅπως ὁ ὁ θεὸς τὸν κρατυνῇ εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ φιλάνθρωπον ἔργον του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Τῇ 4 Αὐγούστου 1910.

Ἡ ἐσαεὶ εὐγνωμονοῦσα
Ἄννα Γρηγόρη
ἐκ Γερολάκκου

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωρίζομεν πρὸς τὰς ἀξ. Ἐπιτροπείας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ εἰς ὅσους ἄλλους ἔχουν ἀνάγκην **χρηματοκιβωτίων** ὅτι ἐπρομηθεύθημεν τοιαῦτα διαφόρων μεγεθῶν ἅπαντα **ἠγγυημένης στερεότητος κατασκευῆς** ἀρίστης.

Τὰ **χρηματοκιβώτια** ταῦτα κατάλληλα πρὸς προφύλαξιν πολυτίμων σκευῶν, καταστίχων, ἐγγράφων χρημάτων καὶ ἄλλων πωλοῦμεν μὲ ὡρισμένας τιμάς, πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας θὰ παραχωροῦμεν εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμήν.

Διατελῶ
Ν. Λιμπουρίδης.

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν ἄρτι περατώσασα εὐδοκίμως τὰς σπουδὰς αὐτῆς ζητεῖ θέσιν εἰς κωμόπολιν ὡς Διευθύντρια.

Πληροφορίαι δίδονται παρ' ἡμῖν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται διὰ ταύτης πᾶσι τοῖς ἀξιοτίμοις διδασκάλοις, ὅτι εἰς τὸ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ „Ο ΚΟΡΑΗΣ„
Α. Α. ΙΩΑΝΝΝΙΔΟΥ

ὑπάρχουσι καταλληλότατα ἐγκεκριμένα διδακτικὰ βιβλία δημοτικῶν σχολείων, μὴ εἰσαχθέντα τὰ πλεῖστα ἐν Κύπρῳ ἐν τοῖς προηγουμένοις χρόνοις, ἀλλ' ἤδη πρώτην φορὰν ὑπ' αὐτοῦ φερόμενα ἐνταῦθα.

Τὰ βιβλία ταῦτα (Ἀλφαβητάρια, Ἀναγνωσματάρια, Γραμματικαί, Φυσικαὶ Ἱστορίαι, Ἑλλην. Ἱστορίαι, Γεωγραφίαι κ.λ.π.) ἐπὶ καλλίστου χάρτου καταλλήλως ἀποτετυπωμένα μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων καὶ περιέχοντα κατάλληλον καὶ κατὰ τὸ μέτρον σύντομον τὴν ὕλην ἀναλόγως ἑκάστης τάξεως, δύνανται κάλλιστα νὰ διευκολύνωσι τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Καὶ οἱ μὲν δυνάμενοι διδάσκαλοι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ρηθὲν βιβλιοπωλεῖον, δύνανται νὰ πεισθῶσι περὶ τῶν βιβλίων πράττοντες τοῦτο, οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι, δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ βιβλιοπώλου δείγματα πρὸς ἐκλογήν, ἐπιστρέφοντες κατόπιν αὐτὰ ἢ πληρώνοντες τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Ὡσαύτως δηλοῦται, ὅτι τὸ ρηθὲν βιβλιοπωλεῖον ἀναλαμβάνει καὶ πᾶσαν προμήθειαν βιβλίων ἐν χρήσει ἐν τοῖς Γυμνασίοις πρὸς δὲ καὶ ὅτι τοιούτων βιβλίων τὴν προμήθειαν ἀνέλαβε διὰ τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Τιμαὶ συγκαταβατικώταται καὶ εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμήν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
„ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ„

ΝΙΚΟΛ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ
πρώην μαγείρου τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)
(παρὰ τὴν ἀγορὰν Κόκκου)

Μαγειρικὴ ἀπαράμιλλος.—Καθαριότης ἔκτακτος.—Περιποίησις μοναδική.—Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια.—Κλινοστρωμναὶ καινουργεῖς.

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ, ΣΠΕΥΣΑΤΕ, εἰς τὸ γνωστὸν ὑελοπωλεῖον τοῦ κ. **Ν. Κυπριανοῦ** καὶ Σίας ἔφθασαν σαποῦνια διὰ πλύσιν φορεμάτων μὲ **Κρύον Νερόν**, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα καθαρίζουσι τὰ φορέματα χωρὶς νὰ τὰ φθείρουσιν ὡς τὰ συνήθη.

Τιμαὶ ἐκτάκτως συγκαταβατικαί.

Ἁπλῆ δοκιμὴ πείθει τοὺς δυσπιστοῦντας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ὀλίγον ἔξωθεν τῆς πόλεως παρὰ τὴν κεντρικὴν ὁδὸν οἰκία, ἥτις ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς Ἐφετεῖον.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Κ. Σ. Λοϊζίδῃ.

Ο κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ διπλωματοῦχος ὀδοντίατρος πληροφορεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του καὶ τὸ λοιπὸν Σ. Κοινὸν ὅτι μετέφερε τὸ Ὀδοντιατρεῖον του ἀπὸ τὸ κατὰ τὸ Σεράγιον οἴκημα ἔνθα ἔκειτο εἰς τὴν παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σ. Μακρίδου οἰκίαν τοῦ κ. Μουζούρη κατὰ τὴν ὁδὸν Ταπακχανέ.

Οἱ ἐπισκέπται τοῦ κ. Δ. Στεφανίδου θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι καὶ θὰ εὕρωσι τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Ο ΑΡΤΙ *ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικόμενος ἰατρὸς κ.*

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΜΑΥΡΑΝΤΩΝΗΣ

δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ του κειμένῃ ἔναντι τῆς οἰκίας κ. Μιχαηλίδου ἀπὸ τῆς 9—12 π.μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ὡρῶν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ ζητῶσι πληροφορίας εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Γ. Θ. Πιερίδου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος συγκροτηθείσης ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωοβ' κατὰ μῆνα Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον.

Ἐν ὀνόματι τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωοβ, Ἰνδικτιῶνος ΙΕ', μηνὸς Αὐγούστου κθ', μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, συνελθούσης κατὰ πρόσκλησιν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Συνόδου, τουτέστι τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου, τῶν παναγιωτάτων οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν πρώην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου, Ἀνθίμου καὶ Ἰωακείμ, τοῦ παναγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου, καὶ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς μεγάλης θεουπόλεως Ἀντιοχείας Ἱεροθέου, καὶ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίλλου, καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου, καὶ τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, τοῦ Ἡρακλείας Παναρέτου, τοῦ Νικομηδείας Διονυσίου, τοῦ Νικαίας Ἰωαννικίου, τοῦ Χαλκηδόνος Γερασίμου, τοῦ Δέρκων Νεοφύτου, τοῦ Τυρνόβου Γρηγορίου, τοῦ Διδυμοτείχου Διονυσίου, τοῦ Ἰκονίου Σωφρονίου, τοῦ Ἀγκύρας Χρυσάνθου, τοῦ Αἴνου Μελετίου, τοῦ Σάμου Γαβριήλ, τοῦ Σωζοαγαθουπόλεως Προκοπίου, τοῦ Ἴμβρου Παϊσίου, τοῦ Βελεγράδων Ἀνθίμου, τοῦ Νύσσης Καλλινίκου, τοῦ Σβορνικίου Διονυσίου καὶ τοῦ Λιτίτσης Ἰγνατίου· καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τοῦ Βράτσης Παϊσίου, τοῦ Σεβαστείας Παϊσίου, τοῦ Μελιτουπόλεως Εὐγενίου, τοῦ Ἀναστασιουπόλεως Κυρίλλου, τοῦ Παμφίλου Διονυσίου, τοῦ Χαριουπόλεως Γενναδίου, τοῦ Ἀργυρουπόλεως Ἀθανασίου καὶ τοῦ Λαοδικείας Παρθενίου· καὶ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Δωροθέου, τοῦ μεγάλου ἀρχιμανδρίτου καὶ σχολάρχου τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς Γρηγορίου, τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ σχολάρχου τῆς μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς Φιλοθέου, τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ καθηγητῶν τῆς θεολογίας Νικηφόρου, Ἰωάννου καὶ Ἱλαρίωνος, τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς κεντρικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ, τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου τοῦ ἁγίου Ὄρους Γενναδίου Λαυριώτου, τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου τοῦ Ἐσφιγμενίτου, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Βλάγκᾳ ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἀρχιμανδρίτου Εὐγενίου, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Γαλατᾷ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Εὐφημίας ἀρχιμανδρίτου Ἀμβροσίου, τοῦ πρωτοσυγκέλλου Καλλινίκου, τοῦ συγκέλλου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Μητροφάνους· καὶ τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων, τοῦ μεγάλου ἀρχιδιακόνου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κων)πόλεως, τῶν καθηγητῶν τῆς θεολογίας Γρηγορίου καὶ Κωνσταντίνου, τοῦ ἱεροδιδασκάλου Κωνσταντίου, καὶ τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ καὶ ἐπιτρόπου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἀρσενίου Ἰβηρίτου.

Προκειμένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἐψάλη πρῶτον ἱερὰ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως ὡς ἀκολούθως: Εὐλογήσαντος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, φέροντος μανδύαν, ἐπιτραχῆλον, ὠμοφόριον καὶ τὴν ποιμαντικὴν αὐτοῦ ῥάβδον, ἀπηγγέλθη ὁ τρισάγιος ὕμνος· ἐψάλησαν τὰ τροπάρια «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε...» «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον...» «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.» «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...» «Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους..» Δόξα· «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν..» Καὶ νῦν «Βασιλεῦ οὐράνιε»· καὶ ἀνεγνώσθησαν ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῶν Πράξεων (κεφ. κ'. 16) «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον...» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάν. (κεφ. ς', 5) «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ...» καὶ ψαλέντος τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...» ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ διακόνου ἡ αἴτησις «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» μεθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Μετὰ τρεῖς συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεγνώσθη καὶ ἐπεκυρώθη ὑπ' αὐτῆς ὁ ἀκόλουθος ὅρος:

Ο ΟΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Συνόδου, τῆς ἐν Κων)πόλει συγκροτηθείσης ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ δευτέρῳ, Ἰνδικτιῶνος Α', κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

«Προσέχειν ἑαυτῇς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ἡμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους «ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», τὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμῖν σκεῦος ἐντέλλεται, λύκους τε βαρεῖς μὴ φειδομένους τοῦ ποιμνίου καὶ ἄνδρας διεστραμμένα λαλοῦντας, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν, ἀναστήσεσθαι ἐν μέσῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας προαγορεύων, καὶ γρηγορεῖν ἡμᾶς διὰ τοῦτο παρακελευόμενος.

Τοιούτους τοίνυν ἄνδρας καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου κλίματι ἐκ μέσου τοῦ εὐσεβοῦς βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐξαναστάντας καὶ φυλετισμοῦ καινήν τινα δόξαν ἀπὸ τοῦ γεηροῦ βίου τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεισαγαγεῖν τολμήσαντας, καὶ καταφρονητὰς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων γενομένους, πρωτοφανῆ ἐπ' ἀθετήσει αὐτῶν φυλετικὴν παρασυναγωγὴν συστῆσαι ἀπαυθαδιάσαντας, μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἄλγους καρδίας καταμαθόντες, τὸν ζῆλον τοῦ Κυρίου, ὡς εἰκός, ἀνεζωσμένοι καὶ τὴν τοῦ κακοῦ διάδοσιν ἐν μέσῳ τοῦ εὐσεβοῦς τούτου λαοῦ ἀνακόψαι ἀξιοχρέως προνοούμενοι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεληλύθαμεν.

Καὶ δὴ ἐν κατανύξει ψυχῆς τὴν ἄνωθεν παρὰ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων χάριν ἐπικαλεσάμενοι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, «ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι», εἰς μέσον προθέμενοι, τὸν μὲν φυλετισμὸν πρός τε τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἀπ' αἰώνων τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πολίτευμα ἀντιπαρεξετάσαντες, οὐχ ὅπως ξένον, ἀλλὰ καὶ πολέμιον ἄντικρυς αὐτοῖς κατεφωράσαμεν, τὰς δὲ παρανομίας, τὰς ἐπὶ συστάσει γενομένας τῆς φυλετικῆς αὐτῶν παρασυναγωγῆς καθ' ἑκάστας ἀπαριθμηθείσας, ὑπὸ τοῦ συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων ἀναφανδὸν καταδιελεγχομένας κατείδομεν.

Διὸ καὶ μετὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ἀσπασίως τοὺς θείους κανόνας ἐνστερνιζόμενοι, καὶ ὁλόκληρον τὴν αὐτῶν διαταγὴν καὶ ἀσάλευτον κρατύνοντες, τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τῶν σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν τε ἁγίων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τῶν τοπικῶς συναθροισθεισῶν ἐπὶ ἐκδόσει τοιούτων διαταγμάτων, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν· ἐξ ἑνὸς γὰρ ἅπαντες καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος αὐγασθέντες ὥρισαν τὰ συμφέροντα», ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀποφαινόμεθα.

Α'. Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντες καὶ καταδικάζοντες τὸν φυλετισμόν, τουτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καὶ τὰς ἐθνικὰς ἔρεις καὶ ζήλους καὶ διχοστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν μακαρίων πατέρων ἡμῶν, οἳ καὶ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ἃ τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν διακοσμοῦντες πρὸς θείαν ὁδηγοῦσιν εὐσέβειαν».

Β'. Τούς, παραδεχομένους τὸν τοιοῦτον φυλετισμὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ τολμῶντας παραπηγνύναι καινοφανεῖς φυλετικὰς παρασυναγωγὰς κηρύττομεν, συνῳδὰ τοῖς ἱεροῖς κανόσιν, ἀλλοτρίους τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο **Σχισματικούς**. Ἑπομένως τούς, ἀποσχίσαντας ἑαυτοὺς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἴδιον θυσιαστήριον πήξαντας καὶ ἰδίαν φυλετικὴν παρασυναγωγὴν συστησαμένους, ἤτοι τοὺς προκαθαιρεθέντας καὶ ἀφορισθέντας Ἱλαρίωνα τὸν ποτὲ Μακαριουπόλεως, Πανάρετον τὸν ποτὲ Φιλιππουπόλεως, Ἱλαρίωνα τὸν ποτὲ Λοφτσοῦ, Ἄνθιμον τὸν ποτὲ Βιδύνης, καὶ τοὺς ἤδη καθαιρεθέντας Δωρόθεον τὸν τέως Σοφίας, Παρθένιον τὸν τέως Νυσσάβας, Γεννάδιον τὸν τέως Βελισσοῦ, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀνιέρως χειροτονηθέντας ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς τε καὶ διακόνους, καὶ πάντας τοὺς κοινωνοῦντας καὶ συμφρονοῦντας καὶ συμπράττοντας αὐτοῖς, καὶ τοὺς δεχομένους ὡς κυρίας καὶ κανονικὰς τὰς ἀνιέρους αὐτῶν εὐλογίας τε καὶ ἱεροπραξίας, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, κηρύττομεν **Σχισματικοὺς** καὶ ἀλλοτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ταῦτα οὕτω διοριζόμενοι, δεόμεθα τοῦ πανἀγάθου καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἵνα τὴν μὲν ἁγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν διατηρῇ ἄμωμον καὶ ἀλώβητον ἀπὸ πάσης νεωτερικῆς λύμης, ἐρηρεισμένην ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν· τοί, δὲ ἑαυτοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποσχίσασι καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ φυλετισμοῦ δόξῃ τὴν παρασυναγωγὴν αὐτῶν πήξασι δῷ μετάνοιαν, εἴ πως ποτὲ ἀνανήψαντες καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποπτύσαντες προσέλθοιεν τῇ μιᾷ, ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἐν αὐτῇ δοξάζωσι μετὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων τὸν μέγαν τῆς εἰρήνης ἄγγελον καὶ Θεόν, τὸν ἐλθόντα καταλλάξαι πάντας καὶ εἰρήνην εὐαγγελίσασθαι τοῖς ἐγγὺς τε καὶ μακράν· ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀγγελθείσης συνεννοήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἐκίνησε σπουδαίως τὸ διαφέρον ὅλων τῶν ἐν Κ)πόλει διπλωματικῶν κύκλων, οὐχ ἧττον δὲ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου ὁ ὁποῖος εὐθὺς ἀμέσως ἤρξατο ἀ σχολιάζῃ τοῦτο. Ἐξεδόθη διὰ τοῦτο καὶ διενεμήθη τὸ ἑξῆς ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, ὑπὸ τὸν τίτλον: **«Ἡ συνεννόησις Πατριάρχου καὶ Ἐξάρχου».**

«Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ Πατριαρχείων καὶ Ἐξαρχίας πρὸς συμφιλίωσιν καὶ κοινὴν ἄμυναν κατὰ τῶν Τουρκικῶν ἐνεργειῶν ἐναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν προνομίων καὶ κατὰ τῶν ἐν γένει σωβινιστικῶν τάσεων τῶν Νεοτούρκων εἰδήσεις ἀσφαλοῦς πηγῆς μεταδίδουν τὰς ἑξῆς νεωτέρας λεπτομερείας.

Ὁ Πατριάρχης μετὰ τὴν διαμηνυθεῖσαν πρὸς αὐτὸν ἐπιθυμίαν τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ, καὶ ἀνεκοίνωσε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Σύνοδον. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν ἐτήρησε καὶ ὅταν ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ Ἐξάρχου καὶ ἄλλα διαβήματα πρὸς εὐρυτέραν συνεννόησιν. Τὸ ζήτημα εἶνε πολὺ λεπτὸν καὶ σπουδαιότατον καὶ διὰ τοῦτο τὰ Πατριαρχεῖα πρὸ τοῦ προβοῦν εἰς ἀπόφασίν τινα, θέλουν νὰ μελετήσουν αὐτὸ ἐπισταμένως καὶ νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν Βουλγαρικῶν προτάσεων.

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι συνεννοήσεις διεξήχθησαν ὅλως ἀνευθύνως, ἂν καὶ καθωρίσθησαν τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ ἡ συνεργασία.»

Ἐξ ἄλλου δὲ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βιέννης τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα: Εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους ἀποδίδεται ἰδιάζουσα καὶ ἐξαιρετικὴ σημασία εἰς τὰς συνεννοήσεις, αἵτινες μυστικῶς διεξάγονται μεταξὺ τῶν ἐν Κων)πόλει Πατριαρχείων καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας. Πιστεύεται ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ συνεννοήσεως ἀφορώσης τὸ εἰδικὸν ζήτημα τῶν ἐκκλησιῶν. «Φαίνεται ὅτι εὐρυτέρα τις συνεννόησις διεξάγεται, ἔχουσα ὡς βάσιν συνεργασίαν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἐν κλίμακι γενικωτέρᾳ, τῆς δὲ τοιαύτης συνεννοήσεως δὲν εἶνε ἀμέτοχοι καὶ αἱ Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Σόφιας.»

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ και ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πρὸς τοὺς τόσον ἐκθύμως μέχρι σήμερον ὑποστηρίξαντας τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον φιλτάτους κ.κ. Διδασκάλους καὶ Ἀξιοτίμους Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων καὶ Βιβλιοπώλας, **Γνωστοποιοῦμεν** ὅτι ἔφθασαν τὰ ἀναμενόμενα **Διδακτικὰ βιβλία** ἐξ Ἀθηνῶν, τῶν δοκιμωτέρων Συγγραφέων εἰς **πλουσιωτάτην** συλλογὴν ὑπερβαίνουσαν μέχρι σήμερον τὴν ἀξίαν **£1000.**

Ὡσαύτως πωλοῦνται παρ' ἡμῖν **μόνον,** τὰ διδακτικὰ Βιβλία τοῦ πτυχιούχου παιδαγωγοῦ κ. Χ. Μαραθεύτου μετὰ τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος ἀλφαβηταρίου του. τεῦχος Β'., ὡς καὶ αἱ ὑφ' ἡμῶν ἐκδοθεῖσαι **Ἑλληνικαὶ Ἱστορίαι** Γ'. καὶ Δ'. Ε' καὶ ΣΤ'. τάξεως Τσικκίνη καὶ Ἰωαννίδου, καὶ **Σχολικαὶ Μοῦσαι** συμπληρωθεῖσαι τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ κ. Ι. Περδίου, καὶ αἱ **γνήσιαι Γραμματικαὶ Τεῦχος** Β' τῶν τεσσάρων Διδασκάλων.

Οἱ κ.κ. Βιβλιοπῶλαι μετὰ τῶν 4)5 τῶν μεθ' ἡμῶν συναλλασσομένων φιλτάτων Διδασκάλων, ἂς γνωρίσωσιν εἰς τοὺς μὴ συνεργασθέντας μεθ' ἡμῶν συναδέλφους των, περὶ τῆς **τάξεως,** τῆς **τιμιότητος** καὶ τῶν **εὐκολιῶν** μετὰ τῆς **εὐθηνίας,** ἃς τοῖς παρέχομεν.

Ἡμεῖς δὲν θὰ περιαυτολογήσωμεν.

Μεθ' ὑπολήψεως

Κ. Γ. Ρῶσσος, καὶ Ὑψηλάντης.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἐνοικιάζω τὴν ζητείαν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ. Ὁ βουλόμενος νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτήν, ἂς ἀποταθῇ εἰς ἐμέ.

Ἐν Βάβλᾳ 27 Ἰουλίου 1910

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ

Βάβλας

×

Γίνεται γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς ταξιδεύοντας ὅτι προμηθευθεὶς 3 λέμβους καινουργεῖς, δύναμαι νὰ μεταφέρω αὐτοὺς εἰς τὰ πλοῖα ἀνέτως, παρέχων πᾶσαν περιποίησιν.

Χάριν εὐκολίας αὐτῶν ἂς ζητήσωσι τὰς λέμβους τοῦ Ἀνδρέου Μικέλλη, δισκοβόλου, καὶ θὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένοι πάσης ἐνοχλήσεως καὶ πάσης ἐπιβιβαστικῆς μερίμνης.

Ἐν Λάρνακι τῇ 28 Ἰουλίου 1910

Ἀνδρέας Μικέλλης

Δισκοβόλος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αἱ χωριτικαὶ ἐκπαιδευτικαὶ Ἐπιτροπεῖαι, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην διδασκάλων ἢ διδασκαλισσῶν δύνανται νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ βιβλιοπωλεῖον «ὁ Κοραῆς» τοῦ κ. Ἀποστόλου Χ. Ἰωαννίδου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διὰ θερινὴν ἐξοχὴν ἡ ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὁδῷ Κυρηνείας νεόκτιστος, εὐρύχωρος καὶ εὐάερος οἰκία τοῦ κ. **Ι. Ν. Κρανιδιώτη,** περιλαμβάνουσα πέντε δωμάτια, αὐλὴν κ.λ.π.

Πληροφορίαι πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Εἰδικῶς ἀσκηθέντος ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ).

Ἡ Κλινικὴ αὕτη ἱδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ καὶ εὐρυχώρῳ πατρικῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ κ. **Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου** καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται **πάσης φύσεως ἐγχειρήσεις,** τηρουμένων αὐστηρῶς πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσηψίαν καὶ ἀντισηψίαν νεωτάτων μεθόδων τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἤδη ἐν Εὐρώπῃ ὑφ' ὅλων τῶν κορυφαίων ἰατρῶν ἐφαρμοζομένων.

Θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ῥιζικῶς πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρῖτις, δυσμηνόρροια, στείρωσις, ὄγκοι καρκινωματώδεις καὶ μὴ κλπ.

Θεραπεύονται μεθοδικῶς πάντα τὰ εἴδη τῆς κήλης (τσακρίσματα).

Θεραπεύονται ὅλαι αἱ παθήσεις τῶν ὀστῶν κατάγματα, φυματιώδεις ὄγκοι καὶ ἐξαρθρώσεις καὶ ἐν γένει πᾶσα πάθησις χρῄζουσα χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Οἱ εἰς τὴν Κλινικὴν ταύτην προσερχόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλήρους τῆς δεξιᾶς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ νοσοκομιακῆς τοιαύτης.

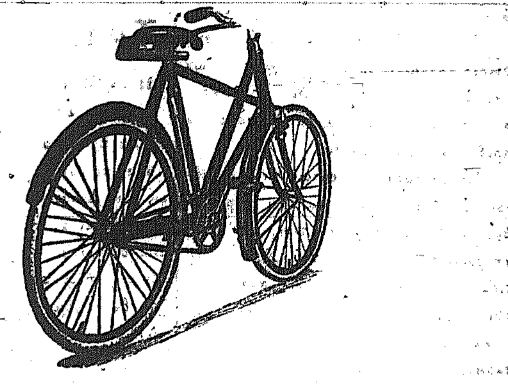

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γνωστοποιῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι τελευταίως μετεκόμισα ἐξ Ἀγγλίας ποδήλατα διαφόρων ποιοτήτων καὶ τὰ ὁποῖα πωλῶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Πληρωμαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε κατὰ δόσεις πρὸς 2 σελλίνια τὴν ἑβδομάδα ἢ πρὸς 8 σελλίνια τὸν μῆνα καὶ χωρὶς οὐδεμίαν προκαταβολήν.

Ἔχω μεγάλην ποικιλίαν ἐξαρτημάτων καὶ ἀναλαμβάνω πᾶσαν διόρθωσιν ποδηλάτων ἀντὶ πληρωμῶν.

Ποδήλατα ἔχω καὶ διὰ ἐνοικίασιν.

Τὸ κατάστημά μου εὑρίσκεται ἐν τῇ Κεντρικῇ ὁδῷ ἔναντι τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ κ. Θωμᾶ Γεωργιάδου.

CRÈME SIMON

Ὡς τὸ γνωστὸν ἀπέναντι ΣΗΜΑ

CRÈME SIMON

Ἡ ὡραιότης δὲν ἀποκτᾶται, διὸ πρέπει τις νὰ μάθῃ νὰ διατηρῇ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχει.

Μὴ ἀλείφετε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας παρὰ διὰ τῆς πραγματικῆς CREME SIMON, **ἥτις εἶνε γνωστὴ καὶ διαδεδομένη ἀνὰ τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ 1860.**

Αἱ ἄλλαι σκευασίαι δὲν εἶναι παρὰ ἀπομιμήσεις τῆς CREME SIMON, **ἥτις ἀληθῶς ἐμπεριέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τῆς ὑγιεινῆς, ἐντελῶς ἀπηλλαγμένη λιπαρῶν οὐσιῶν.**

Δύναταί τις νὰ ἀλείφῃ τὸ πρόσωπον ἢ τὰς χεῖράς του δι' ὀλίγου βεβρεγμένου λευκοῦ ὑφάσματος καὶ νὰ κάμνῃ ἐλαφρὰς ἐντριβὰς Poudre Simon. **Περιττὴ πᾶσα σύστασις διὰ τὸ ὑγιεινὸν τοῦ παρασκευάσματος τούτου.** 40-18

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν		γρ. 38—40
Κριθὴ	»		14—16
Βρόμη	»		10
Ὄροβος	»	»	40
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	»	5
Λινόσπορος	»	»	3
Κουκκία ξηρὰ	»	»	1½—2½
Σταφ. μαῦραι	»	»	2½—3
» βρασταὶ	»	»	3
Γεώμηλα	»	παρ.	30—50
Κρόμμυα	»	»	10—15
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα γρ.			30
» ξένα	»	»	27—28
Βαμβὰξ	»	»	25—26
Μαλλία	»	»	24—25
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	160 180
Κουμανδαρία	»	»	220 250
Ρακὶ σούμα 20 β. ὀκᾶ		»	1¼—1¾

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος		»	195
Σάκχαρον	»	»	395
Σάπων [illegible] ἡ ὀκᾶ		»	7

(Ἡ λ. μὲ λίρ. Ἀγγλίας γρ. 182).

Τύποις «Λευκωσίας» Ε. Κ. Πετρίδου & Σίας